A

ILUSTROWANY

KURIER POLSKI

Cena 15 gr

ROK VIII (1952) | Niedziela/poniedziałek, 5/6 października | Nr 239 (2428)

„Wychowując partię robotniczą marksizm wychowuje awangardę proletariatu, która potrafi wziąć władzę i poprowadzić cały lud do socjalizmu“.

WŁODZIMIERZ LENIN

„Aby żyć pełnią życia i rozwijać się, partia powinna wzmacniać łączność z masami i zdobyć zaufanie milionowych rzesz swej klasy“

JÓZEF STALIN

Narody Związku Radzieckiego i cała postępowa ludzkość witają serdecznie i gorąco XIX Zjazd WKP(b)

Dzisiaj o godz. 7 wieczorem nastąpi w wielkiej sali Pałacu Kremlowskiego otwarcie XIX Zjazdu Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików), okrytej chwałą Partii Lenina-Stalina.

Narody Związku Radzieckiego, cała postępowa ludzkość witają serdecznie i gorąco XIX Zjazd WKP(b). Ludzie radzieccy witają Zjazd swej ukochanej Partii nowymi, poważnymi osiągnięciami we wszystkich dziedzinach życia. W ciągu ostatnich godzin dzielących od chwili otwarcia XIX Zjazdu WKP(b) w całym Związku Radzieckim, od brzegów Morza Bałtyckiego do Cieśniny Beringa, od Pamiru do wysp Oceanu Lodowatego zaciągnięto, dla uczczenia Zjazdu, stachanowskie warty pracy.

Do stolic krajów demokracji ludowej napływają meldunki o wspaniałych osiągnięciach wytwórczych, jakimi masy pracujące tych państw witają Zjazd Partii Lenina-Stalina.

*

Wartę pracy zaciągnęli robotnicy Moskwy. Zakłady „Sierp i Młot“ z poważną nadwyżką wykonują zadania produkcyjne dając między innymi ponad plan setki ton metali. Ponadplanową produkcję wartości kilku milionów rubli dały dla uczczenia Zjazdu zakłady moskiewskie „Dynamo“. Leningradzkie zakłady im. Kirowa dały już podczas stachanowskiej warty pracy znaczne ilości stali, surówki i walcówki ponad plan. Dla uczczenia Zjazdu w potężnych zakładach budowy maszyn na Uralu w Świerdłowsku opracowano konstrukcję nowej ultra-potężnej koparki kroczącej o pojemności czerpaka — 20 m. sześciennych. Pracownicy przemysłu naftowego Azerbejdżańskiej SRR przyspieszyli wydobycie ropy naftowej. Załoga wielkich zakładów mechanicznych w Ałma-Ata, stolicy Kazachskiej SRR, złożyła meldunek o przedterminowym wykonaniu październikowego planu produkcji.

W przeddzień zjazdu opublikowana została wiadomość, że inżynierowie radzieccy skonstruowali nową 8-osiową lokomotywę elektryczną, rozwijającą szybkość przeszło 90 km na godzinę. Zastosowanie w kolejnictwie nowych elektrowozów przyspieszy znacznie przebieg pociągów towarowych i polepszy warunki pracy maszynistów. Projekt dyrektyw XIX Zjazdu WKP(b) w sprawie piątego planu pięcioletniego przewiduje 4-krotne zwiększenie długości linii kolejowych obsługiwanych przez elektrowozy.

Z godziny na godzinę wzrasta tempo prac na terenie budowy kujbyszewskiej i stalingradzkiej elektrowni wodnych na Wołdze. Zaciągając wartę stachanowską budowniczowie tych największych na świecie elektrowni wodnych przyspieszają tempo prac ziemnych i betonowych. Maszyniści koparek pracujących przy budowie kanału stalingradzkiego wydobywają w ciągu zmiany po 3 tysiące — 3 tysiące siedemset metrów sześciennych ziemi.

O przedterminowym wykonaniu prac budowlano-montażowych zameldowali budowniczowie mingeczaurskiej elektrowni wodnej w Azerbejdżanie. W wielu radzieckich zakładach budowy maszyn zakończono próby produkowania elementów metalowych z specjalnej, niezwykle trwałej surówki. Z surówki tej produkować się będzie elementy o wadze od kilku kilogramów do kilkudziesięciu ton.

Przedterminowym wykonaniem dostaw dla Państwa i wzorowym przeprowadzeniem jesiennych prac polnych powitali kołchoźnicy radzieccy XIX Zjazd WKP(b).

CZECHOSŁOWACJA

Czechosłowacka klasa robotnicza wykonuje przedterminowo zobowiązania podjęte dla uczczenia XIX Zjazdu WKP(b). Robotnicy wielkich stalowni w Kładnie zrealizowali swe zobowiązanie skracając znacznie remont pieców. Remont pieca martenowskiego skrócono m. in. o 3 doby.

WĘGRY

Robotnicy zakładów „Magyar Ace- wrześniowy plan produkcji. Dzięki współzawodnictwu rozwiniętemu dla uczczenia XIX Zjazdu WKP(b) robotnicy zakładów „Kalibr“ kończą larudar“ przedterminowo wykonali już wykonywanie zamówień październikowych.

RUMUNIA

Nowymi osiągnięciami witają XIX Zjazd WKP (b) masy pracujące Rumuńskiej Republiki Ludowej. W zagłębiu węglowym „Vala Żului“ przeszło 50 brygad górniczych zwiększyło znacznie wydajność pracy i daje już węgiel na poczet przyszłego, a nawet 1954 roku. Na czoło współzawodnictwa podjętego dla uczczenia XIX Zjazdu WKP(b) wysuwają się również załogi wielkich kombinatów hutniczych w Reszycy i Hunedoarze oraz budowniczowie kanału Dunaj — Morze Czarne.

BUŁGARIA

W atmosferze ogromnego entuzjazmu witają masy pracujące Bułgarii XIX Zjazd WKP(b). W Dymitrowgradzie brygada budowlana Georgia Kichiłowa wykonuje normy dzienne w 200 proc. Szerokiego rozmachu nabrało również współzawodnictwo na wsi.

Witamy XIX Zjazd WKP(b)

Epoka Stalinowska — epoka zwycięskiego pochodu sił postępu i socjalizmu, epoka, w której ofiarna, nieugięta walka i praca milionów tworzy promienną przyszłość ludzkości. Na jej wielkim szlaku dziejowym jaśnieją milowymi słupami historyczne zjazdy Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików), partii, która przewodzi narodowi radzieckiemu w jego zwycięskim marszu do komunizmu i wskazuje drogę wszystkim postępowym siłom świata, jak walczyć o pokój i socjalizm.

Historia WKP(b) to najwspanialszy przykład realizacji wielkiej idei wyzwolenia społecznego mas. W upartym, nieustannym boju o wolność ludu pracującego potężniały siły partii bolszewickiej i jej kierownicza rola w rewolucji społecznej. Hartowała się ona w nieugiętej, zdecydowanej walce z wrogiem klasowym i agresją zjednoczonych sił imperializmu. Krzepła w walce przeciw wypaczeniom i błędom ideologicznym, w walce o czystość linii marksistowsko-leninowskiej, wskazując, iż droga do wyzwolenia politycznego i społecznego prowadzi nie przez kompromisy ze starym gnijącym ustrojem wyzysku i ucisku, lecz przez jego obalenie i stworzenie państwa robotników i chłopów, państwa sprawiedliwości społecznej i postępu.

Zwycięstwo Rewolucji Październikowej otwarło nową erę w rozwoju historycznym świata. Oznaczało ono — jak stwierdza Józef Stalin —

> „gruntowny przełom w historii ludzkości, gruntowny przełom w losach dziejowych kapitalizmu światowego, gruntowny przełom w ruchu wyzwoleńczym proletariatu światowego, gruntowny przełom w sposobach walki i formach organizacji, w życiu codziennym i tradycjach, w kulturze i ideologii mas wyzyskiwanych całego świata“.

Partia bolszewicka, przewodniczka mas pracujących Kraju Rad, stanęła w obliczu nowych, niezwykle odpowiedzialnych zadań — realizacji wielkich celów: zbudowania społeczeństwa socjalistycznego. Poprzez nadludzki wysiłek, poprzez hart i ofiarność milionów bohaterów pracy, rosła na wspaniałym szlaku budownictwa socjalistycznego, wytyczanym dalekosiężnie stalinowskimi pięciolatkami, potęga Związku Radzieckiego — pierwszego na świecie państwa socjalizmu.

Rola WKP(b) jako siły, która potrafiła zogniskować entuzjazm, twórczy zapał i wolę mas radzieckich, przekuwając ją w dzieło gigantycznej przebudowy i rozbudowy gospodarczej i kulturalnej — występuje tu z całą wyrazistością. Każdy zjazd partyjny — to doniosłe, historyczne wydarzenie. To podsumowanie dotychczasowych osiągnięć i wyprowadzenie z nich zasadniczych wniosków na przyszłość, to wytyczenie dalszej niezawodnej i zwycięskiej drogi rozwoju wszystkich dziedzin życia Kraju Rad, to nowe wzbogacenie dorobku teoretycznego ideologii marksizmu-leninizmu. Wcielając w czyn wskazania zjazdów, naród radziecki, skupiony wokół partii bolszewickiej i swego genialnego Wodza i Nauczyciela Józefa Stalina, kreśli drogi rozwojowe ludzkości wiodące ku szczęśliwemu, pokojowemu jutru.

Rozpoczynający dziś swe obrady XIX Zjazd WKP(b) — pierwszy powojenny zjazd partii Lenina i Stalina, jest wydarzeniem wskazującym, iż stoimy w obliczu nowego etapu rozwojowego Kraju Rad. Rola tego zjazdu będzie tym donioślejsza, jeśli zważyć odmienność warunków historycznych, w jakich będzie on obradował. Rozgromienie potęgi militarnej Niemiec i Japonii — dwu czołowych baz agresji imperialistycznej — zmieniło radykalnie światowy układ sił. Zwycięski Związek Radziecki jest dziś najpotężniejszym mocarstwem świata. Wokół niego skupia się 800-milionowy obóz demokracji i socjalizmu. Setki milionów ludzi w krajach kapitalistycznych, w koloniach i półkoloniach widzą w nim natchnienie i nadzieję w walce o pokój, sprawiedliwość społeczną i postęp.

Oczy całej postępowej ludzkości zwracają się dziś ku Moskwie. Każdy uczciwy człowiek widzi

(Dokończenie na str. 2)

Masy pracujące Polski z entuzjazmem witają XIX Zjazd WKP(b)

Masy pracujące Polski Ludowej z gorącym entuzjazmem witają na masowych zebraniach XIX Zjazd WKP(b), który 5 października br. rozpoczyna swe obrady w pałacu kremlowskim w Moskwie.

Zjazd Partii Lenina-Stalina, Partii, która jest ostoją, nadzieją i przewodniczką ludów świata walczących o pokój, sprawiedliwość i postęp pobudził załogi zakładów pracy do wzmożonej, ofiarnej pracy nad wykonaniem planów produkcyjnych. Wiele załóg robotniczych melduje na zebraniach o pomyślnym przebiegu realizacji swych zobowiązań, podejmując jednocześnie nowe dla uczczenia XIX Zjazdu WKP(b). W wielu zakładach robotnicy zaciągają „warty“.

Zobowiązania swe masy pracujące naszego kraju nierozerwalnie łączą z niezłomną wolą wprowadzenia w życie Programu Wyborczego Frontu Narodowego, rozumiejąc jak wielkie znaczenie dla realizacji tego programu ma przyjaźń, pomoc i przykład Kraju Zwycięskiego Socjalizmu. Załogi zakładów pracy i poszczególni przodujący robotnicy wysyłają do Prezydium Zjazdu serdeczne listy.

Szczególnie gorąco wyrazili swą miłość i wdzięczność dla Wielkiej Partii Lenina-Stalina WKP(b) robotnicy i pracownicy „Metro-budowy“ — przedsiębiorstwa wykonującego dzięki pomocy Kraju Rad jedną z najpoważniejszych i największych inwestycji Warszawy.

Padają dziesiątki zobowiązań.

Wśród długo niemilknących owacji załoga „Metro-budowy“ uchwala następnie rezolucję, w której wyraża swe najserdeczniejsze życzenia uczestnikom XIX Zjazdu WKP(b). W rezolucji tej czytamy m. in.:

„XIX Zjazd WKP(b) załoga nasza uczciła, podejmując zobowiązania ogólnej wartości ponad 963 tys. zł. 70 proc. tych zobowiązań zostało już zrealizowanych“.

Zrywa się burza owacji na cześć Wielkiego Kraju Rad i jego przewodniczki WKP(b), na cześć Wodza mas pracujących Józefa Stalina.

W nowej, olbrzymiej, wspaniałej świetlicy MDM-u zabrakło miejsc dla tych wszystkich, którzy przybyli zamanifestować swą wdzięczność i miłość do narodów radzieckich, dla WKP(b), do wielkiego przyjaciela narodu polskiego Józefa Stalina.

Wśród zebranych panuje radosny, entuzjastyczny nastrój. Co chwila zrywają się okrzyki na cześć Wielkiej Partii Lenina-Stalina — WKP(b), na cześć pokoju i Wodza Obozu Pokoju — Józefa Stalina.

Następuje uroczysty moment. Na mównicę wstępują robotnicy i indywidualnie oraz w imieniu swych zespołów składają nowe dodatkowe zobowiązania produkcyjne dla uczczenia XIX Zjazdu WKP(b).

Serdecznymi oklaskami witają MDM-owcy słowa brygadzistki, murarki ob. Tratkiewicz. „My kobiety — oświadcza ona — rozumiejąc olbrzymie znaczenie, jakie dla ludzi pracy całego świata ma XIX Zjazd WKP(b), postanawiamy dla uczczenia Partii Lenina-Stalina zaciągnąć warty produkcyjne w dniach 6, 7 i 8 października i osiągnąć zamiast dotychczasowych 180 proc. — 230 proc. normy“.

W zaszczytnej pracy dla dobra Ojczyzny i pokoju przodują kobiety polskie - wielka siła narodu

List Prezydenta Bolesława Bieruta do uczestniczek Krajowej Narady Przodujących Kobiet Miast i Wsi

Do
Prezydium Krajowej Narady Przodujących Kobiet Miast i Wsi
w Łodzi

Przesyłam gorące i serdeczne pozdrowienia kobietom polskim z okazji Krajowej Narady Przodujących Kobiet Miast i Wsi. Niechaj wasza narada przyczyni się jak najskuteczniej do podniesienia świadomości i aktywności milionów kobiet polskich.

Nieustannie wzrasta dziś w narodzie polskim rola twórcza milionowych mas kobiecych. Coraz większe i doniośle̜jsze jest ich znaczenie, ich praca, ich wpływ, ich udział w wielkich przeobrażeniach społecznych i politycznych, gospodarczych i kulturalnych w Polsce Ludowej.

Kobiety zdobywają zaszczytne kwalifikacje w dziesiątkach i setkach nowych zawodów, do których dostęp był dla nich przedtem zamknięty.

Uzdolnienia i talenty, którymi Polki są obdarzone, dopiero dziś, dzięki władzy ludowej, mogą w pełni rozkwitnąć i znaleźć twórcze zastosowanie.

Dopiero w Polsce Ludowej kobiety mogą coraz szerzej łączyć troskę o wychowanie dzieci i pielęgnowanie życia rodzinnego z twórczą pracą zawodową, z czynnym udziałem w pracy społecznej.

Wielka jest rola kobiet polskich w światowym ruchu bojowników o pokój.

Knowania imperialistów, którzy usiłują odrodzić militaryzm hitlerowski i faszyzm — zagrażają światu i kulturze ogólno-ludzkiej, godzą w niepodległość naszej Ojczyzny, budownictwo socjalistyczne i wielkie osiągnięcia mas pracujących w Polsce i w wolność wielu narodów. Przeciwko tym zbrodniczym knowaniom imperialistycznych podżegaczy wojennych podnosi się dziś ze wszystkich zakątków świata potężna fala protestu i oburzenia, wzmaga się walka setek milionów ludzi w obronie pokoju. Niechaj w tej walce słusznej i sprawiedliwej nie zabraknie ani jednej kobiety polskiej.

Wszyscy jesteśmy głęboko przekonani, że kobiety polskie wierne swym pięknym tradycjom ofiarności i patriotyzmu w służbie narodu nie będą szczędziły sił dla realizacji porywających planów dalszego dźwigania wzwyż naszego kraju, zawartych w programie wyborczym Frontu Narodowego.

Niechaj w tej potężnej i twórczej pracy nad umacnianiem potęgi naszego kraju kobiety polskie pobudzają i zagrzewają naród do nowych osiągnięć i zwycięstw. Niech ożywiają serca i uczucia młodzieży polskiej gorącym entuzjazmem czynów twórczych i zdobywania wiedzy, niech budzą w niej od najmłodszych lat miłość do naszej Ludowej Ojczyzny i gotowość oddania wszystkich sił sprawie jej niepodległości i wielkości.

Wzmacniajmy Polskę swą gorącą i ofiarną pracą, wcielajmy w życie wielki plan jej rozbudowy i rozkwitu.

Przez szczerą przyjaźń z narodami ZSRR i krajów demokracji ludowej pomnażajmy siłę potężnego światowego obozu postępu i pokoju.

Niechaj w codziennej pracy i walce, na swych posterunkach w produkcji i komunikacji, w uspołecznionym handlu i w administracji, na placówkach oświatowych i ochrony zdrowia, w zaszczytnej pracy wychowywania dzieci i w pracy społecznej przodują kobiety polskie — wielka siła naszego narodu!

(—) BOLESŁAW BIERUT

Nota Rządu ZSRR do rządu USA

MOSKWA (PAP) Agencja TASS donosi:

Dnia 3 października br. minister spraw zagranicznych ZSRR A. Wyszyński przyjął charge d'affaires Stanów Zjednoczonych w ZSRR p. Mac Sweeney i wręczył mu następującą notę:

„Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR ma zaszczyt oświadczyć rządowi USA co następuje:

Jak wiadomo, ambasador USA w ZSRR p. Kennan dnia 19 września na lotnisku Tempelhof w Berlinie złożył oświadczenie wobec przedstawicieli prasy zachodnio-berlińskiej i korespondentów amerykańskich, w którym dopuścił się oszczerczych, wrogich w stosunku do Związku Radzieckiego wypadów, co stanowi brutalne pogwałcenie powszechnie przyjętych norm prawa międzynarodowego.

W oświadczeniu tym, opublikowanym w szeregu dzienników zachodnio-niemieckich, pan Kennan pozwolił sobie porównać sytuację Amerykanów w Moskwie z tym, czego on rzekomo doświadczył, gdy był internowany w latach 1941—1942 przez nazistów w Niemczech oraz oświadczył, że „jeśliby naziści pozwolili nam chodzić po ulicach bez prawa rozmawiania z jakimkolwiek Niemcem, byłaby to właśnie sytuacja, w jakiej musimy obecnie żyć w Moskwie".

Powyższe oświadczenie pana Kennana jest całkowitym kłamstwem i jest wrogie wobec Związku Radzieckiego.

W związku z powyższym rząd radziecki uważa za konieczne oświadczyć, że pan Kennan jest osobą niepożądaną — persona non grata — i domaga się niezwłocznego odwołania pana Kennana ze stanowiska ambasadora USA w ZSRR."

P. Mac Sweeney oświadczył, że przekaże natychmiast notę rządowi Stanów Zjednoczonych.

Premiowanie wykopków ziemniaków w PGR-ach

W czasie obecnej kampanii wykopkowej, Państwowe Gospodarstwa Rolne zbierają ziemniaki z obszaru znacznie większego niż w roku ubiegłym. To też aby wykopki przeprowadzić szybko, sprawnie i bez strat, PGR-y mobilizują do tych prac przede wszystkim robotników rolnych i ich rodziny, a także poza PGR. chłopów z okolicznych gromad oraz rodziny robotników i pracowników z pobliskich miast i miasteczek.

Celem zainteresowania materialnego tak robotników PGR i ich rodzin, jak i pracowników spoza PGR, Ministerstwo Państwowych Gospodarstw Rolnych ustaliło poza normalną zapłatą za pracę premię za każdy kwintal, zebrany przez robotników ponad normę dzienną. Premia ta wynosi po 1,50 zł w okręgach: Szczecin - północ, Szczecin - południe, Koszalin, Słupsk, Szczecinek. Gdańsk, Olsztyn, Orneta, Giżycko, oraz w okręgu Ełk w powiatach Ełk, Gołdap i Olecko, a w pozostałych okręgach i w pozostałych powiatach okręgu Ełk — 1 zł za każdy kwintal zebrany ponad normę dzienną.

Poza tym pracownikom spoza PGR (nie rolnikom) umożliwia się zakup ziemniaków po ulgowych cenach, nawet za całą sumę uzyskanego za pracę przy wykopkach wynagrodzenia.

Chłopom mało i średniorolnym którzy wezmą udział przy pracach wykopkowych w PGR. przysługuje prawo korzystania z maszyn rolniczych PGR jak kopaczki, kosiarki i młócarnie na warunkach stosowanych w Państw. Ośrodkach Maszynowych.

Nauczyciele - czynnymi agitatorami Frontu Narodowego

Z całym zapałem włączyli się do pracy komitetów Frontu Narodowego nauczyciele woj. szczecińskiego. Doniosłą rolę spełniają oni w popularyzowaniu Programu Wyborczego Frontu Narodowego i dyrektyw XIX Zjazdu WKP(b).

W gromadzie Żukowo w pow. stargardzkim młody nauczyciel **Ryszard Nowak** jest członkiem Gromadzkiego Komitetu Frontu Narodowego i bardzo aktywnym agitatorem. Nowak nie ogranicza się do popularyzacji Programu Wyborczego Frontu Narodowego na terenie szkoły. Wygłasza on odczyty i pogadanki w świetlicy gromadzkiej oraz na kursach szkolenia ideologicznego. Wyjeżdża też z prelekcjami do sąsiednich gromad i szkół. Jego praca społeczna pomaga mu w pracy zawodowej. Rozmowy indywidualne, jakie prowadzi nauczyciel Nowak z rodzicami, przyczyniły się do tego, że w jego szkole frekwencja dzieci na lekcjach wynosi 100 proc.

Dużym zaufaniem i szacunkiem cieszą się w gromadzie Sulino dwie nauczycielki — Maria Pałamar i Józefa Kuśnierz. Zorganizowały one trzy prelekcje na temat Programu Wyborczego Frontu Narodowego, rozbudowy i zagospodarowania Ziem Zachodnich oraz specjalny odczyt dla koła gospodyń ZSCh. W świetlicy szkoły zorganizowały wystawę, która obrazuje nędzę i zacofanie Polski przedwrześniowej oraz odbudowę i rozbudowę naszego kraju po wyzwoleniu.

Praca J. Stalina «Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR« wielkim wkładem w teorię marksizmu-leninizmu"

Dziennik „Prawda" zamieścił artykuł wstępny, w którym czytamy m. in.:

Dzieło Towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" stanowi wielki wkład w teorię marksizmu—leninizmu. Ta nowa teoretyczna praca Towarzysza Stalina jest dobitnym przykładem nierozerwalnej jedności teorii rewolucyjnej i rewolucyjnej praktyki. To dzieło naukowe o ogromnej wadze teoretycznej i praktycznej ma bardzo wielkie znaczenie międzynarodowe.

Nowe prace teoretyczne Towarzysza Stalina pojawiają się w znamiennych dniach, gdy nasza Partia, cały naród radziecki z ogromnym entuzjazmem oczekują XIX Zjazdu WKP(b), który określi zadania Partii na obecnym etapie historycznym.

W dziele „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" Towarzysz Stalin opracował wszechstronnie podstawowe zagadnienia ekonomii politycznej socjalizmu, po raz pierwszy w literaturze marksistowskiej dał analizę jego praw ekonomicznych, sformułował podstawowe prawo ekonomiczne socjalizmu i określił podstawowe warunki stopniowego przejścia od socjalizmu do komunizmu. Rozwijając twórczo naukę Marksa, Engelsa, Lenina Towarzysz Stalin zadał druzgocący cios różnym anty-marksistowskim poglądom, poddał krytyce błędne twierdzenia poszczególnych ekonomistów.

Towarzysz Stalin pokazał charakter i działanie praw ekonomicznych socjalizmu, które są prawami obiektywnymi, odzwierciedlającymi procesy rozwoju ekonomicznego, zachodzące niezależnie od woli ludzi.

Ogromne znaczenie posiada odkrycie przez Towarzysza Stalina podstawowego ekonomicznego prawa socjalizmu.

„Istotne cechy i wymogi podstawowego ekonomicznego prawa socjalizmu, — uczy Towarzysz Stalin — można byłoby sformułować mniej więcej w następujący sposób: Zapewnienie maksymalnego zaspokojenia stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb całego społeczeństwa drogą nieprzerwanego wzrostu i doskonalenia produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki".

W swojej pracy „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" Towarzysz Stalin dał również głęboką analizę marksistowską najważniejszych zagadnień współczesnego kapitalizmu.

Towarzysz Stalin uczy, że główne cechy i wymogi podstawowego ekonomicznego prawa współczesnego kapitalizmu — to „zapewnienie maksymalnego zysku kapitalistycznego drogą wyzysku, ruiny i pauperyzacji większości ludności danego kraju, drogą ujarzmienia i systematycznego ograbiania narodów innych krajów, zwłaszcza krajów zacofanych, drogą wojen i militaryzacji gospodarki narodowej, wykorzystywanych dla zapewnienia najwyższych zysków".

Towarzysz Stalin wskazał na zaostrzenie powszechnego kryzysu kapitalizmu na współczesnym etapie, podkreślając, że za najważniejszy ekonomiczny wynik drugiej wojny światowej i jej następstw gospodarczych należy uważać rozpad jednolitego, wszechogarniającego rynku światowego. Okoliczność ta zadecydowała o dalszym pogłębieniu się ogólnego kryzysu światowego systemu kapitalistycznego.

Ukształtowanie się jednolitego potężnego obozu socjalistycznego, przeciwstawnego obozowi kapitalizmu doprowadziło do tego, że jednolity wszechogarniający rynek światowy rozpadł się, że ukształtowały się dwa równoległe rynki światowe również sobie przeciwstawne. Przy tym USA i Anglia wraz z Francją przez swoją politykę blokady ekonomicznej ZSRR, Chin i europejskich krajów demokracji ludowej przyczyniły się mimo woli do ukształtowania się i umocnienia nowego równoległego rynku światowego.

Kraje obozu socjalizmu zwarły się ekonomicznie i zorganizowały współpracę gospodarczą i wzajemną pomoc. Ukształtowanie się potężnego obozu socjalistycznego oznacza, że w wyniku tego sfera zastosowania sił głównych krajów kapitalistycznych do zasobów światowych nie będzie się rozszerzała, lecz kurczyła, że warunki światowego rynku zbytu dla tych krajów będą się pogarszały, a niepełne wykorzystanie potencjału przedsiębiorstw w tych krajach będzie się zwiększało.

Światowy system kapitalizmu — zaznacza Towarzysz Stalin — przeżywa wszechstronny kryzys, ogarniający zarówno ekonomikę, jak i politykę. U jego podstaw leży pogłębiający się wciąż rozkład światowego ekonomicznego systemu kapitalizmu i rosnąca moc krajów, które odpadły od kapitalizmu — ZSRR, Chin i innych państw demokracji ludowej. Osłabienie kapitalizmu jeszcze więcej pogłębi jego sprzeczności wewnętrzne, zaostrzy walkę między imperialistycznymi grabieżcami.

Praca Towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" stanowi najwyższy etap w rozwoju marksistowsko-leninowskiej ekonomii politycznej. Ukazanie się tego dzieła jest wydarzeniem ogromnej wagi w życiu Partii i narodu radzieckiego. Praca ta ma zaiste historyczne znaczenie. Dzieło Stalina wywrze ogromny wpływ na rozwój przodującej nauki radzieckiej, pomoże naszym kadrom głębiej poznać prawa rozwoju społecznego, odegra wielką rolę w uzbrojeniu ideologicznym zagranicznych partii komunistycznych i robotniczych.

XIX Zjazd WKP(b)

(Dokończenie ze str. 1)

olbrzymią przewagę ustroju socjalistycznego nad kapitalistycznym. Jej najlepszym, najbardziej przekonywującym dowodem są wspaniałe osiągnięcia narodu radzieckiego, który pod przewodem partii bolszewickiej zbudował ustrój socjalistyczny i dziś kładzie fundamenty pod nową, wyższą fazę społeczeństwa socjalistycznego — komunizm.

Sprawa budowy społeczeństwa komunistycznego to zasadnicze zagadnienie obrad XIX Zjazdu WKP(b). Projekt dyrektyw nowej, piątej 5-latki głosi o tym wspaniałą wymową cyfr planowanego rozwoju wszystkich dziedzin życia, cyfr mówiących o rozkwicie i wzrastającej nieustannie potędze Związku Radzieckiego. Wzrost o wiele dziesiątków procent produkcji przemysłu i rolnictwa, rozwój transportu i handlu, dalszy szybki wzrost dobrobytu radzieckich mas pracujących, poważny wzrost nakładów na podnoszenie poziomu kulturalnego obywateli — oto konkretne fakty, mówiące o tym, w jaki sposób naród radziecki realizuje i będzie realizował swój zwycięski marsz do komunizmu.

Z projektu dyrektyw WKP(b) w sprawie nowej pięciolatki bije zdecydowanie pokojowy kierunek planów budownictwa komunistycznego. W czasie, gdy państwa kapitalistyczne, wtłoczone w tryby amerykańskiej machiny militarnej, trawione wewnętrznymi sprzecznościami, prowadzą szaleńczy wyścig zbrojeń kosztem mas pracujących, gdy imperializm USA w swej niepohamowanej żądzy zysku i panowania nad światem usiłuje rozpalić nową pożogę wojenną — Związek Radziecki, ze spokojem i ufnością w swe siły, zajęty jest twórczą pokojową pracą, tworzy wspaniałe wartości materialne, kulturalne i naukowe, przekształca przyrodę i wprzęga ją w służbę człowieka. Narody ZSRR wiedzą, że ich budownictwo komunistyczne, ich codzienny ofiarny trud pomnażania potencjału gospodarczego i przyspieszania rozwoju kulturalnego, to najlepsza odpowiedź na werble wojenne imperialistów. Wzrost potęgi przemysłowej Kraju Rad, wzrost jego przodującej roli i autorytetu w świecie — to realny czynnik wzmocnienia jego obronności, to rozkwit i szczęśliwa przyszłość narodów ZSRR i krajów demokracji ludowej, to wzrost siły obozu walczącego o pokój.

Naród polski, który w wyniku zwycięstwa Rewolucji Październikowej oraz rozgromienia hitlerowskich najeźdźców przez Armię Radziecką dwukrotnie zawdzięcza swe wyzwolenie Związkowi Radzieckiemu, z radością śledzi wspaniały wzrost potęgi pierwszego kraju socjalizmu. Wszak dziś, dzięki pomocy Związku Radzieckiego, pomocy partii bolszewickiej, pomocy wielkiego Przyjaciela naszego narodu — Józefa Stalina, wkroczyła Polska na drogę budownictwa socjalizmu, drogę otwierającą wspaniałe perspektywy rozwoju sił ekonomicznych i kulturalnych, dobrobytu i szczęśliwej przyszłości mas pracujących naszego kraju.

Pogłębiając przyjaźń z narodami Związku Radzieckiego, napotykając na każdym kroku na dowody prawdziwej braterskiej pomocy, czerpiąc szeroko z głębokiej skarbnicy nauki i doświadczenia politycznego ZSRR, naród polski, skupiony pod sztandarem Frontu Narodowego, kroczy zwycięsko nowym wielkim szlakiem dziejowym.

Czyn produkcyjny, jakim polski świat pracy wita XIX Zjazd WKP(b), to nie tylko symbol przyjaźni i braterstwa z narodem radzieckim, lecz równocześnie dowód pełnego uświadomienia sobie wspólnych celów w walce o pokój i postęp. Głęboka treść obrad XIX Zjazdu WKP(b), zjazdu, którego wielki ładunek ideowy będzie potężnym czynnikiem wzmocnienia sił postępu i pokoju na całym świecie, znajdzie silny oddźwięk w szerokich masach pracujących naszego narodu, w ich codziennej wytrwałej walce o realizację zadań nakreślonych programem Frontu Narodowego, w ich codziennej walce o pokój i lepszą przyszłość Ojczyzny.

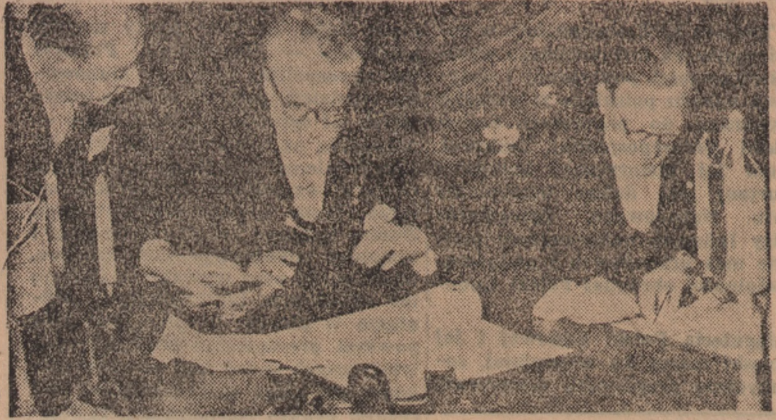
Delegacja polska na VII sesję Zgromadzenia Ogólnego ONZ opuściła Warszawę

W dniu 4 bm. opuściła Warszawę udając się do Nowego Jorku na VII sesję Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych delegacja polska z przewodniczącym delegacji ministrem spraw zagranicznych Stanisławem Skrzeszewskim na czele.

Delegację żegnali na dworcu: wiceminister spraw zagranicznych Stefan Wierbłowski, dyrektor gabinetu Prezesa Rady Ministrów mgr Antoni Adamowicz oraz wyżsi urzędnicy Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Na dworcu obecni byli również szefowie szeregu przedstawicielstw dyplomatycznych akredytowani w Warszawie.

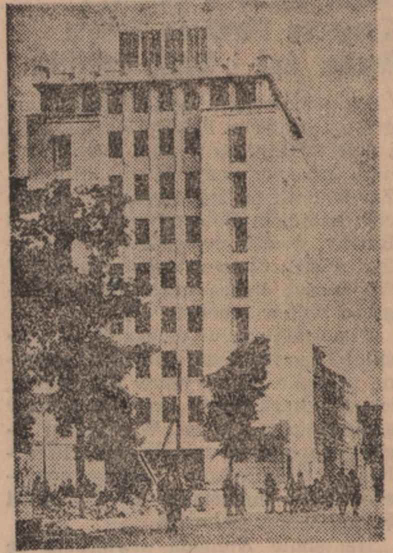
W trzecią rocznicę utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej

Podpisany w Frankfurcie n. Odrą historyczny akt o wykonaniu wytyczenia w terenie państwowej granicy między Polską a Niemcami utwierdza granicę na Odrze i Nysie jako granicę przyjaźni i pokoju.
Na zdjęciu: kierownik MSZ dr St. Skrzeszewski i minister spraw zagranicznych NRD Dertinger podpisują historyczny akt.

Trzy lata temu, 6 października 1949 r., proklamowana została Niemiecka Republika Demokratyczna, pierwsze w dziejach narodu niemieckiego państwo realizujące konsekwentnie, zgodnie z interesami szerokich mas, idee pokoju, demokracji i braterskiej współpracy ze wszystkimi narodami. Powstanie NRD stało się zwrotnym punktem w dziejach Europy, stanowiąc niezwykle ważny czynnik wzmocnienia sił obozu walczącego o pokój. Trzy lata istnienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej, to trzy lata walki o nowe, zjednoczone, pokojowe, demokratyczne Niemcy, to trzy lata ofiarnej, wytrwałej, twórczej pracy dla pokoju światowego i rozkwitu wszystkich dziedzin życia tego kraju.

Niemiecka Republika Demokratyczna jest dziś ostoją walki o nowe, demokratyczne, pokojowe oblicze Niemiec. Na nią zwracają się oczy wszystkich patriotów niemieckich, jej wzrastające nieustannie oddziaływanie polityczne i rosnąca siła gospodarcza — to najlepszy dowód słuszności drogi rozwojowej, którą wskazują narodowi niemieckie siły postępu i demokracji. Dzięki braterskiej pomocy Związku Radzieckiego, w ciągu niewielu lat dokonały się w Niemczech wschodnich głębokie przeobrażenia, zmieniające gruntownie oblicze tej części Niemiec. W wyniku reform społecznych i szerokiej demokratyzacji, w wyniku reformy rolnej i nacjonalizacji kluczowego przemysłu, likwidacji bazy ekonomicznej kapitału monopolistycznego i junkierstwa pruskiego, zlikwidowane zostały raz na zawsze podstawy panowania imperializmu

Szybko rozwija się budownictwo mieszkaniowe w NRD.
Na zdjęciu: wieżowiec mieszkalny w Berlinie wschodnim.

w tej części Niemiec. Szczególna troska rządu NRD o wychowanie młodzieży w duchu demokracji, pokoju i postępu jest gwarancją, iż proces przemiany psychiki narodu niemieckiego jest głęboki i gruntowny.

Idea zjednoczenia, demokracji i pokoju, promieniująca z NRD stała się czynnikiem mobilizującym szerokie masy w Niemczech zachodnich do walki ze zbrodniczą antynarodową polityką rządu Adenauera i jego amerykańskich mocodawców, stała się potężnym bodźcem do przeciwstawienia się realizacji imperialistycznych planów zmienienia Trizonii w bazę agresji przeciw NRD, przeciw Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej. Miliony Niemców, w odpowiedzi na rozpętywaną coraz gwałtowniej w Niemczech Zachodnich kampanię rewizjonistyczną i odwetową, w odpowiedzi na terror wobec bojowników pokoju i coraz brutalniejsze usiłowanie zmienienia młodzieży niemieckiej w amerykańskie mięso armatnie, wzmagają z każdym dniem swą nieugiętą walkę o pokój i zjednoczenie Niemiec. Narodowy Front Niemiec Demokratycznych, skupiający wszystkich patriotów niemieckich, którzy gotowi są walczyć przeciw imperializmowi amerykańskiemu o niezależność narodu — stał się ośrodkiem mobilizacji sił pokoju i demokracji w całych Niemczech.

Rząd NRD zdaje sobie sprawę, że odradzanie się neohitlerowskiej, agresywnej armii, armii najemników w służbie amerykańskiego imperializmu stanowi bezpośrednie niebezpieczeństwo dla istnienia i rozwoju miłujących pokój, demokratycznych Niemiec. W obliczu wzrastającej agresywności imperializmu, sprawa obrony NRD i jej osiągnięć staje się palącą koniecznością. W tej sytuacji — jak stwierdził Prezydent NRD Wilhelm Pieck — „stanie się rzeczą konieczną, aby NRD zorganizowała zbrojną obronę swego kraju ojczystego". Armia Niemieckiej Republiki Demokratycznej, armia o zdecydowanym charakterze pokojowym i demokratycznym, wynikającym z historycznych przemian i pozycji NRD, armia mająca na celu wyłącznie obronę przed napastnikiem imperialistycznym, będzie służyć umocnieniu pokoju, będzie czynnikiem dalszego wzmocnienia obozu, toczącego walkę przeciw ludobójczym zakusom podżegaczy wojennych.

*

Powstanie Niemieckiej Republiki Demokratycznej stało się zwrotnym momentem w rozwoju stosunków polsko-niemieckich. NRD postawiła w swej polityce, jako kamień węgielny, sprawę przyjaźni z Polską i nienaruszalność granicy na Odrze i Nysie. Jak stwierdził premier Grotewohl, **„stosunek do Polski i do łączącej oba narody granicy pokoju na Odrze i Nysie jest dzisiaj najlepszym kryterium dla oceny, czy ktoś chce pokoju i szczęścia w Europie oraz dla swej własnej ojczyzny. Kto kwestionuje granicę na Odrze i Nysie, ten wywołuje widmo wojny, kto ją uznaje — ten ochrania i umacnia pokój"**. Układ Zgorzelecki — ten historyczny akt o podstawowym znaczeniu w dziejach Polski i Niemiec, będący zarazem wielkiej doniosłości czynnikiem w utrwalaniu fundamentów pokoju w Europie, otworzył w stosunkach polsko-niemieckich nowy przełomowy okres, kładąc podwaliny trwałej przyjaźni opartej o słuszność historyczną oraz zgodność interesów i dążeń obu narodów. Wbrew kombinacjom imperialistycznych dyplomatów, zmierzających do uczynienia z granicy na Odrze i Nysie jednego z zapalnych punktów polityki międzynarodowej, granica ta stała się podstawą przyjaźni i współpracy, stała się elementem wzmocnienia światowych sił pokoju.

Trzy lata szczerej współpracy obu narodów, nieustannie pogłębiające się stosunki gospodarcze i kulturalne, braterstwo młodzieży polskiej i niemieckiej, którego wspaniałą manifestacją był Zlot Berliński — wskazują, że przemiana w stosunkach polsko-niemieckich jest naprawdę trwała i głęboka. We wspólnej walce o pokój i postęp, prowadzonej pod przewodem Związku Radzieckiego, cementuje się coraz bardziej przyjaźń i współpraca Polski i NRD, stanowiąc gwarancję rozkwitu i lepszej, szczęśliwszej przyszłości obu narodów, gwarancję pokoju i bezpieczeństwa w Europie. **(SK).**

NARÓD STU NARODÓW ROZWIJA SWĄ POTĘGĘ

W dniu dzisiejszym rozpoczęły się doniosłe obrady historycznego XIX Zjazdu Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików). Trzeci punkt porządku dziennego Zjazdu stanowią dyrektywy w sprawie piątego pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951—1955. Na wstępie tych dyrektyw mówi się o tym, iż pomyślne wykonanie czwartej pięciolatki umożliwia przyjęcie nowego planu pięcioletniego, zapewniającego dalszy rozwój wszystkich gałęzi gospodarki narodowej, wzrost dobrobytu materialnego, ochrony zdrowia i kulturalnego poziomu narodu. Ten dalszy rozwój wszystkich gałęzi gospodarki narodowej to w świetle wnikliwej analizy liczb gęsto rozsianych w piątym pięcioletnim planie, ogromny wzrost wszystkich sił produkcyjnych, zarówno przemysłu jak i rolnictwa, to przy uwzględnieniu osiągniętego już w wyniku realizacji czwartej a zarazem pierwszej powojennej pięciolatki poziomu produkcji olbrzymie zadania, jakie stoją przed narodem radzieckim. Wykonanie tych zadań pozwoli na zrobienie poważnego kroku na drodze do ustroju komunistycznego.

Ażeby w sposób właściwy ocenić poziom obecny potencjału gospodarczego Związku Radzieckiego i zarysowujące się dalsze perspektywy jego rozwoju w związku z realizacją piątej pięciolatki, należy przeprowadzić bodaj w ogólnych zarysach analizę porównawczą, między stanem gospodarki narodowej Kraju Rad w 1939 roku, następnie stanem w wyniku realizacji pierwszej powojennej pięciolatki, a wreszcie z tymi wytycznymi jakie zawarte są w piątej pięciolatce. Taka analiza porównawcza pozwoli nam bowiem dopiero na właściwe zrozumienie gigantycznego tempa i dalszych perspektyw.

Człowiek radziecki z bezprzykładnym entuzjazmem pracuje dla wielkości swojej ojczyzny. Na zdjęciu: grupa „stachanowców", wybijająca się na czoło przodujących robotników fabryki im. Kirowa.

Już na początku 1939 roku przemysł radziecki wzrósł w porównaniu z rokiem 1913 przeszło dziesięciokrotnie. W tak niezwykłym tempie Kraj Rad nadrabiał wielkie zacofanie gospodarcze, w jakim znajdowała się carska Rosja. Godzi się podkreślić, że w tym samym 1939 r. przemysł głównych krajów kapitalistycznych tylko w nieznacznym stosunkowo stopniu odbiegał od poziomu z okresu przed pierwszą wojną światową. Wtedy to właśnie w roku 1939, kiedy Związek Radziecki mógł się szczycić wielkimi zwycięstwami gospodarczymi w wyniku realizacji pierwszych dwóch pięciolatek stalinowskich, Wielki Budowniczy Kraju Rad Józef Stalin na XVIII Zjeździe WKP(b) rzucił historyczne hasło dopędzenia i prześcignięcia głównych krajów kapitalistycznych w dziedzinie ekonomicznej i to pod względem rozmiarów produkcji przemysłowej, przypadającej na jednego mieszkańca. Stwierdził on wtedy, że osiągnięcie tego celu pozwoli na dokonanie przejścia od pierwszej fazy komunizmu do drugiej jego fazy. Jak wiadomo pomyślnie rozpoczęte wykonanie zadań trzeciej stalinowskiej pięciolatki nakreślonych na XVIII Zjeździe WKP(b) zostało przez napad hord hitlerowskich na Związek Radziecki gwałtownie przerwane. Związek Radziecki musiał dla skutecznej obrony zdobyczy Wielkiego Października przejść na tory gospodarki wojennej i był w stanie dzięki zrealizowaniu pierwszych dwu pięciolatek, które przyczyniły się do potężnej rozbudowy przemysłu ciężkiego, zaopatrzyć swą bohaterską armię w odpowiednią ilość broni wszelkiego rodzaju na najwyższym poziomie techniki wojskowej. Wszystkie bowiem plany gospodarcze w Związku Radzieckim w całej pełni uwzględniają zasady stalinowskiej teorii industrializacji, w myśl której przewiduje się silniejsze tempo rozwoju produkcji środków wytwórczości niż środków konsumpcyjnych, a więc kładzie się jak najsilniejszy nacisk na rozwój przemysłu ciężkiego, w szczególności maszynowego.

Po zwycięstwie nad brunatnym faszyzmem Związek Radziecki z ogromną energią w oparciu o entuzjazm narodu radzieckiego wszedł na drogę rekonstrukcji gospodarki narodowej i dalszej jej rozbudowy. Straty wojenne były olbrzymie. Wystarczy stwierdzić ogólny bilans tych strat: miliony ludzi pozbawionych dachu nad głową, 1.700 spalonych miast, 70 tys. spalonych wsi, 6 milionów zburzonych budynków, ogromna liczba zniszczonych kopalń, elektrowni i fabryk. Jest rzeczą zrozumiałą, że w krajach kapitalistycznych bardzo sceptycznie oceniano możliwości odbudowy zniszczeń wojennych w ciągu krótkiego czasu, albowiem mierzono możliwości Związku Radzieckiego własnymi możliwościami. A jednak rzeczywistość i tym razem potwierdziła niezbitą prawdę o wyższości radzieckiego ustroju gospodarczego. W oparciu o tę niezbitą prawdę mógł Józef Stalin już na początku 1946 roku dać naukowo uzasadniony program stworzenia materialnej bazy komunizmu, stwierdzając m. in., iż partia zamierza zorganizować nowy, potężny wzrost gospodarki narodowej, któryby pozwolił na podniesienie poziomu przemysłu radzieckiego trzykrotnie w porównaniu z poziomem roku 1940, a więc ostatniego roku przedwojennego.

W oparciu o takie przesłanki o charakterze długofalowym nakreślony został pierwszy etap na drodze do tego celu w formie czwartej z rzędu pięciolatki stalinowskiej, będącej zarazem pierwszym powojennym planem pięcioletnim rozwoju gospodarki narodowej. Plan ten wykonany został przedterminowo w ciągu czterech lat i trzech miesięcy, a w ciągu owych pozostałych dziewięciu miesięcy zostały w całym szeregu dziedzin zadania planu w znaczny sposób przekroczone. Plan przewidywał wzrost całej produkcji przemysłowej Związku Radzieckiego w 1950 roku o 48 proc. w porównaniu z rokiem 1940, faktycznie zaś wzrost ten wynosił 73 proc. Szczególna uwaga zwrócona została na rozwój gałęzi produkcyjnych produkujących środki wytwórczości. Przekroczono znacznie poziom przedwojenny w dziedzinie produkcji surówki żelaza, stali i metali nieżelaznych. Produkcja przemysłu maszynowego zwiększyła się 2,2 raza, sprzętu hutniczego 4,8 raza, sprzętu elektrycznego i turbin parowych 3 razy, traktorów 3,8 raza, kombajnów 3,6 raza. Wydobycie węgla przekroczyło poziom przedwojenny o 75 proc., wydobycie ropy naftowej o 22 proc., w produkcji energii elektrycznej osiągnięto poziom o 87 proc. wyższy od przedwojennego.

W okresie pięciolatki wzrosła jeszcze i bardziej okrzepła społeczna gospodarka kołchozów w związku z rozwojem materialno-technicznej bazy socjalistycznego rolnictwa. W dziedzinie zbioru zbóż i innych artykułów produkcji rolnej osiągnięto poważne nadwyżki w stosunku do stanu przedwojennego.

W związku z tym rozwojem produkcji przemysłowej i rolnej wzrósł dochód narodowy o 64 proc. w stosunku do roku 1940, podczas gdy planem przewidziany był wzrost tylko o 38 proc.

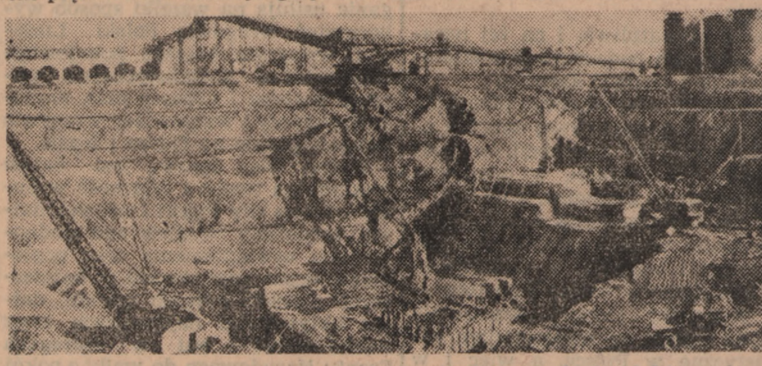
W okresie omawianej pięciolatki odbudowano, zbudowano i uruchomiono przeszło 6 tysięcy wielkich zakładów przemysłowych, nie licząc drobnych zakładów państwowych czy spółdzielczych.

W dziedzinie techniki, będącej dźwignią komunizmu, osiągnięto dalsze bardzo poważne wyniki. Mowa tu o kompleksowej mechanizacji, automatyzacji, elektryfikacji i chemizacji procesów wytwórczych, jak również o pracach w dziedzinie stosowania energii atomowej dla przyspieszenia rozwoju gospodarki narodowej. W okresie omawianej pięciolatki radziecki przemysł maszynowy opanował produkcję dziesiątków i setek typów różnego rodzaju obrabiarek, automatów i półautomatów. Jest rzeczą jasną, że taki rozwój techniki i zastosowania jej w życiu musiały spowodować silny wzrost wydajności pracy.

Jeśli do tego dodamy gigantyczne budowle komunizmu i poważne osiągnięcia w dziedzinie przeobrażenia przyrody ściśle związane z realizacją czwartej pięciolatki, to w ogólnych zarysach będziemy mieli obraz tych osiągnięć, z których radziecka gospodarka narodowa uczynić ma dalszy poważny krok na drodze swego rozwoju poprzez realizację piątego planu pięcioletniego, którego dyrektywami zajmie się zwołany XIX Zjazd WKP(b).

Teraz dopiero w oparciu o analizę tego startu będziemy mogli zrozumieć ogromne zadania, jakie stawia piąty plan pięcioletni narodowi radzieckiemu, będziemy mogli zrozumieć w sposób właściwy perspektywy rozwoju, jakie stawia Kraj Rad przed społeczeństwem radzieckim.

Projekt nowego planu pięcioletniego — to projekt olbrzymiego rozwoju wszystkich dziedzin produkcji radzieckiej, zarówno przemysłu jak i rolnictwa. Pamiętajmy o starcie, aby zrozumieć, co znaczy przewidziany dalszy wzrost produkcji przemysłu o 70 proc., podwojenie mocy elektrowni w całym kraju, zwiększenie produkcji zbóż od 40—50 proc., mięsa i słoniny o 80 do 90 proc., Projekt nowego planu pięcioletniego to projekt wszechstronnej mechanizacji gospodarki radzieckiej, to projekt szybkiego wzrostu dobrobytu mas ludowych, to projekt szybkiego podnoszenia się poziomu kulturalnego i oświaty narodów radzieckich. Godzi się podkreślić, że jeśli o oświatę chodzi, to w wyniku realizacji nowej pięciolatki robotnik z maturą będzie czymś zupełnie normalnym wśród młodego pokolenia, a po nim w następnym etapie rozwoju takim zupełnie normalnym zjawiskiem będzie chłop z ukończonym średnim wykształceniem.

Zakładanie fundamentów pod nową gigantyczną hydroelektrownię.

Dwa są elementy, na których Związek Radziecki i jego wielka partia opierają swe ambitne i śmiałe a zarazem konkretne i realne plany budownictwa komunizmu w Kraju Rad. Są nimi z jednej strony wielkie bogactwa naturalne kraju, a z drugiej strony jednolity radziecki naród, naród, który budując swój dzień dzisiejszy i gotując się do budowy lepszego jutra widzi w swej partii pod wodzą Wielkiego Stalina siłę prowadzącą go od jednego zwycięstwa do drugiego. Ta pewność i skuteczność wysiłków rodzi nieustający entuzjazm pracy i bohaterski do niej stosunek — które są źródłem osiągnięć wielkiego Kraju Rad.

Dr Adolf Atlas

Potężna zapora wodna Elektrowni Cymliańskiej.

Dalsza aktywizacja kobiet miast i wsi w szeregach Frontu Narodowego

wzmocni siły pokoju, przyspieszy realizację Planu 6-letniego

Fragmenty przemówienia powitalnego Sekretarza KC PZPR Wicepremiera Zawadzkiego na Krajowej Naradzie Przodujących Kobiet

Na Krajowej Naradzie Przodujących Kobiet Miast i Wsi wygłosił przemówienie Sekretarz KC PZPR wicepremier Aleksander Zawadzki. Podajemy fragmenty przemówienia.

„W imieniu Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Rządu Polski Ludowej witam serdecznie waszą Krajową Naradę Przodujących Kobiet.

Od chwili, gdy w rezultacie zwycięstwa bohaterskiej Armii Radzieckiej nad hitleryzmem władzę w naszym kraju objęła klasa robotnicza w sojuszu z chłopstwem pracującym, gdy powstała Polska Ludowa, realizując historyczny program PKWN — od tej chwili zmieniło się zasadniczo położenie mas robotniczo-chłopskich, w tej liczbie i kobiet pracujących w naszej Ojczyźnie.

Od tej chwili kobiety polskie stały się równouprawnionymi współgospodyniami swego kraju, współtwórczyniami jego teraźniejszych i przyszłych dziejów, współbudowniczymi socjalizmu.

Dlatego jest głęboko słuszne, że w każdej ważnej dla Ojczyzny chwili kobiety polskie wraz z mężczyznami ,a także na swych zebraniach, spotkaniach i konferencjach oraz na zjazdach i naradach krajowych zabierają głos, by współdecydować, by aktywnie współdziałać w kształtowaniu się nastrojów, opinii społecznej i postawy moralno-politycznej mas pracujących miast i wsi oraz całego narodu.

Dlatego też i tym razem, zwołana z inicjatywy Zarządu Głównego Ligi Kobiet, obecna wasza narada, poprzedzona licznymi w kraju terenowymi spotkaniami i naradami kobiet oraz narastająca fala ich aktywnego współdziałania w podejmowaniu zobowiązań produkcyjnych na cześć wyborów i XIX Zjazdu WKP(b) — spotkała się z gorącym poparciem KC Partii, Rządu i osobiście Towarzysza Bieruta.

Towarzysz Prezydent Bierut, niezależnie od nadesłanego wam pisma, prosił aby powiedzieć wam, że tylko dlatego nie będzie osobiście na waszej naradzie, ponieważ wyjechał na czele delegacji Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej do Moskwy na XIX Zjazd Partii Bolszewickiej — Wielkiej Partii Lenina-Stalina.

Drogie towarzyszki i obywatelki!

Nie ma już dziś w Polsce Ludowej takiej dziedziny życia gospodarczego, społeczno-politycznego i kulturalnego, w której kobiety polskie nie brałyby coraz czynniejszego i twórczego udziału.

Toteż niewątpliwie i na tej naradzie zechcecie podsumować wasze osiągnięcia i omówić zadania.

Dokonacie więc zapewne przeglądu osiągnięć w podstawowej sprawie udziału kobiet w produkcji, w podnoszeniu kwalifikacji, w opanowywaniu nowych zawodów, a na wsi w rozwoju nowoczesnych form gospodarowania, w podnoszeniu produkcji rolnej i hodowli, w wykonywaniu obowiązków wobec Państwa — tj. przeglądu stopnia wzrastania wkładu kobiet w budownictwo socjalistyczne w Polsce, a więc i w nasz udział w walce o pokój.

Żadna kobieta w Polsce Ludowej nie myśli już ze strachem o niepewnym jutrze, czekającym ją i jej dzieci, nie ma już w Polsce tragicznych żon bezrobotnych, doprowadzanych do rozpaczy i desperacji długotrwałym bezrobociem męża i własnym. W każdej rodzinie robotniczej i pracowniczej pracują dziś wszyscy zdolni i chętni do pracy członkowie rodziny.

Nie ma już w Polsce matki, która by ze strachem myślała o dniu, kiedy jej dziecko ukończy szkołę i znajdzie się na bruku. Nie giną dziś i nie marnieją zdolności i talenty młodzieży polskiej. Matki polskie widzą z radością, jak ich dzieci mają pełną możność osiągnięcia tego, co było nieziszczalnym marzeniem dla ich rodziców. Jak mają możność kształcenia się na inżynierów, lekarzy, oficerów, pracowników naukowych i społecznych, jak mogą poprawiać zdrowie na koloniach letnich w sanatoriach, domach wczasowych itd.

Idziemy drogą, którą wytyczyła ludzkości Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa, wielki Naród Radziecki.

Trzeba jednak, by wyzwolenie zostało w pełni wykorzystane przez milionowe masy kobiet polskich, aby możliwości stworzone przez władzę ludową stały się pełną rzeczywistością dla wszystkich kobiet w Polsce.

Trzeba powiedzieć, że nie zawsze i nie wszędzie są u nas należycie realizowane wytyczne władzy ludowej, wymagające pełnego równouprawnienia kobiet w praktyce, wysuwania coraz większej liczby kobiet na kierownicze i odpowiedzialne stanowiska.

Dzieje się tak dzięki pokutującym jeszcze tu i ówdzie fałszywym poglądom i przesądom odziedziczonym po kapitaliźmie i jakże często świadomie szerzonym przez wrogów ludu.

Trzeba wraz z tym usilnie pracować, by każda pracująca kobieta rozumiała, że droga dobrobytu jej samej i jej rodziny, dobrobytu całego narodu, prowadzi przez ustawiczny wzrost produkcji przemysłowej i rolnej, przez uprzemysłowienie kraju i postęp techniczny w rolnictwie, przez stały wzrost wydajności pracy.

ROLA KOBIETY

Przegląd miejsca i roli kobiety w w nowej Polsce pokazuje z jednej strony cały ogrom przemian na lepsze w jej życiu, przemian zapisanych złotymi zgłoskami w wielkiej karcie narodu — w Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a z drugiej strony wskazuje ogółowi kobiet miast i wsi, ogółowi robotnic, chłopek, inteligentek, pracownic i gospodyń domowych, na porywające zadania, które przed nimi stają, zadania, ujęte w Programie Wyborczym Frontu Narodowego.

Narada wasza odbywa się w ważnej dla kraju chwili kampanii przedwyborczej do Sejmu. Kampania ta przechodzi u nas w atmosferze pogłębiającego się zaufania i zacieśniającej się współpracy robotników, chłopów i inteligencji we Froncie Narodowym, na gruncie opartej o Konstytucję naszej głęboko demokratycznej ordynacji wyborczej, na gruncie wielkiego Programu Wyborczego Frontu Narodowego, w którym czytamy:

„Pokolenie nasze znalazło w sobie odwagę, aby podjąć dzieło trudne, lecz niezbędne: odrobienia w ciągu niewielu lat ogromnego zacofania, które jest jednym z głównych źródeł przeżywanych przez nas trudności“.

Jednak wciąż pamiętać musimy, a upewnia nas w tym codzienne życie, że nasze trudności i niedomagania usiłują na wszelki sposób wykorzystać wrogowie Polski Ludowej, wrogowie naszego pokojowego budownictwa socjalistycznego, naszego postępu i oświaty mas, anglo-amerykańscy i watykańscy wrogowie naszych granic na Odrze i Nysie.

Ważną więc sprawą jest dalsze niesłabnące tempo i ofiarność w budownictwie siły Polski Ludowej, dalszy wzmożony wysiłek nad podnoszeniem uświadomienia oraz pogłębianie uczuć patriotyzmu w najszerszych masach naszego narodu, dalsza aktywizacja najszerszych rzesz kobiet miast i wsi w szeregach Frontu Narodowego do walki o pokój i Plan 6-letni, wokół zadań Programu Wyborczego Frontu Narodowego.

Niech z tej sali, od was, czołowego partyjnego i bezpartyjnego aktywu kobiecego, idą wskazania i wezwanie do ogółu kobiet polskich — do robotnic i chłopek, matek i sióstr, nauczycielek i wychowawczyń — by podnosiły na wyższy poziom swą serdeczną troskę o sprawę Ojczyzny, swój udział w budownictwie socjalistycznym w mieście i na wsi, wychowanie swych dzieci i młodzieży na dzielnych i odważnych, zdrowych fizycznie i moralnie, uświadomionych i przygotowanych do pracy dla Ojczyzny synów i córki.

W tej intencji składam Wam serdeczne życzenia najpomyślniejszych wyników waszych obrad i waszej dalszej pracy“.

II TYDZIEŃ Ligi Przyjaciół Żołnierza

II Tydzień LPŻ obchodzimy w roku bieżącym na fali potężnego wzrostu świadomości politycznej i aktywizacji narodu polskiego w związku z wyborami do pierwszego Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Hasłem tej historycznej kampanii wyborczej jest dalsze umocnienie Frontu Narodowego, umocnienie władzy ludowej, uaktywnienie polityczne mas pracujących i podnoszenie zdolności obronnej Polski Ludowej.

Osiągnięcia Polski Ludowej i jej zwycięski marsz ku wspaniałej, socjalistycznej przyszłości, uchwalenie przez Sejm Wielkiej Karty narodu polskiego — Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, ślubowanie młodzieży polskiej oddania wszystkich sił sprawie obrony pokoju — nakładają na członków Ligi Przyjaciół Żołnierza obowiązek wzmożenia pracy we wszystkich dziedzinach naszego życia społeczno-politycznego. Dumni jesteśmy ze zdobytych praw i osiągnięć pokojowego budownictwa, które naród nasz wywalczył. Dlatego też członkowie Ligi Przyjaciół Żołnierza w okresie trwania Tygodnia powinni przyśpieszyć realizację patriotycznych zadań Ligi, powinni wykazać się pełną aktywnością w szeregach Frontu Narodowego, realizować w codziennym życiu program Frontu Narodowego.

Doceniając poważne znaczenie Ligi Przyjaciół Żołnierza dla umocnienia siły obronnej kraju, aktyw LPŻ oraz wszyscy członkowie organizacji powinni w dniach II Tygodnia LPŻ zwiększyć swój wysiłek celem wzorowego zrealizowania zadań na odcinku pracy wyszkoleniowej, organizacyjnej, propagandowej i finansowo-gospodarczej, tak aby dzień 12 października — święto naszego Wojska powitać pełnymi sukcesami w pracy dla dobra Ojczyzny, udowodnić, że działalność nasza, wypływająca z gorących uczuć do naszych żołnierzy stojących wiernie na straży praw ludu pracującego, przyczynia się do stworzenia rzeczywistego, płomiennego, patriotycznego zaplecza Ludowego Wojska Polskiego.

Tydzień LPŻ winien wykazać, że źródłem moralno-politycznej siły naszej armii jest głęboka więź mas pracujących z wojskiem w oparciu o nierozerwalny sojusz miasta ze wsią. Zmobilizować społeczeństwo do zamanifestowania w Dniu Wojska Polskiego swych gorących uczuć miłości i przywiązania do żołnierza polskiego. Umocnić świadomość społeczeństwa, że braterstwo broni Armii Radzieckiej i Wojska Polskiego stanowi gwarancję bezpieczeństwa i niepodległości naszej Ojczyzny, że działalność szkoleniowa LPŻ, prowadzona w oparciu o bogate doświadczenia bratniej organizacji w Związku Radzieckim jest poważnym wkładem w wykonanie zadań Planu 6-letniego.

II Tydzień LPŻ stanie się wielką manifestacją uczuć i czynów wszystkich członków LPŻ — zjednoczonych we Froncie Narodowym.

Praca kulturalna w terenie

to cementowanie Frontu Narodowego

Fragmenty referatu wicemin. W. Sokorskiego wygłoszonego na Ogólnop. Naradzie Działaczy Kultury i Sztuki

W walce o przyszłość naszego kraju, rola i zadania sztuki oraz twórców i pracowników kultury jest wyjątkowo odpowiedzialna. Warunkiem jednak właściwej pracy kulturalnej jest szerokość zasięgu naszego działania, aktywizacja i inicjatywa terenu, usunięcie smutnego kapitalistycznego dziedzictwa i zaniedbania wsi polskiej, stworzenie nowej bazy dopływu kadr artystycznych i kulturalnych oraz twórczy i świadomy wysiłek artystów w kształtowaniu sztuki narodowej realizmu socjalistycznego, sztuki służącej prawdzie i walce jaką prowadzimy.

OSIĄGNIĘCIA

Jakie są dotychczasowe osiągnięcia rewolucji kulturalnej w Polsce Ludowej, jakie pozostały jeszcze do odrobienia zaniedbania, jakie nowe zadania stawiamy sobie w oparciu o założenia naszej Konstytucji, w oparciu o wytyczne programu wyborczego Frontu Narodowego.

Stworzyliśmy bazę materialną dla realizacji socjalistycznej polityki upowszechnienia kultury.

Przed wojną było w Polsce 450 kin, dziś mamy ich 900, ponadto 1200 stałych kin na wsi, których przed 1945 r. w ogóle nie było. Podczas gdy w r. 1937 było w Polsce 47 teatrów, 2 opery i 4 filharmonie, to dziś mamy 84 teatry, 5 oper i 3 operetki oraz 14 filharmonii i orkiestr symfonicznych.

Przed wojną przez muzea przechodziło 1,5 miliona osób rocznie — dziś frekwencja w muzeach wynosi blisko 7 mil.

Podczas gdy przed wojną było 7,5 tys. bibliotek publicznych, posiadających 12 mil. tomów, to dziś liczba bibliotek publicznych wzrosła do 26 tys., liczba punktów bibliotecznych do 85 tys., liczba tomów do 53 mil., tym samym w bibliotekarstwie wysunęliśmy się na drugie miejsce w świecie po Związku Radzieckim.

Również szkolnictwo artystyczne w porównaniu z rokiem 1937 wzrosło blisko 3-krotnie.

Mamy wielką sieć instytucji kulturalnych Związków Zawodowych i Samopomocy Chłopskiej: 12 tys. świetlic w mieście i blisko 10 tys. świetlic na wsi, przeszło 3 tys. zespołów chóralnych, pieśni i tańca, orkiestr związkowych i zespołów dziecięcych. Rozwój tych instytucji kulturalnych specjalnie mocno zaznaczył się na Ziemiach Odzyskanych.

Wiceminister Sokorski wspomina dalej o osiągnięciach sztuki polskiej w ciągu lat ostatnich, po czym przechodzi do omówienia braków i niedociągnięć na odcinku życia kulturalnego.

ZANIEDBANIA

Należy do nich przede wszystkim niedostateczne wciągnięcie wsi w orbitę życia kulturalnego, a także zbytnie uprzywilejowanie miast wojewódzkich w stosunku do miast powiatowych, niedocenianie wielkich tradycji kulturalnych poszczególnych regionów, niedostateczna opieka nad kadrami kulturalnymi i artystycznymi terenu itd.

Stan ten powinien być sygnałem do znacznego ulepszania metod naszej pracy i do wielkiej mobilizacji pracowników kultury.

Naprawić ten stan nie tylko możemy, ale musimy.

Możemy dlatego, że Państwo nie szczędzi sił i pracy, żeby rewolucja kulturalna stała się faktem. Od roku 1947 wydatki Państwa na kulturę wzrosły 8-krotnie. I rosną nadal szybciej niż jakiekolwiek inne pozycje budżetu. **Od nas więc zależy, żeby z książką, przedstawieniem, pieśnią i dziełem sztuki dotrzeć do każdej izby robotniczej i pod każdą strzechę.** Od nas, od naszej inicjatywy i od inicjatywy terenu zależy, żeby każde miasto i każdą gminę uczynić kuźnią naszej twórczości i naszej kultury.

Działalność kulturalna umacnia naszą niepodległość i byt narodowy. W dni wielkiej mobilizacji narodu wokół Programu Wyborczego Frontu Narodowego, pracownicy kultury i ludzie sztuki biorą na siebie uroczyste zobowiązanie przesunięcia frontu rewolucji kulturalnej głęboko w teren, ogarnięcia nią każdego miasta osiedla i każdej gromady wiejskiej. Tym samym czynnie uczestniczą oni z całym narodem w jego walce o umocnienie niepodległości, pokoju i socjalizmu.

Kierownictwo resortu kultury i sztuki stawia pod obrady Rady Artystycznej zagadnienie przepracowania planów pracy na rok 1953 i 1954 w takim stopniu, ażeby stało się możliwe m. in.:

Założenie w 1953 roku nowego tysiąca świetlic gminnych oraz organizacyjna i materialna pomoc dla 10 tys. świetlic gromadzkich ZSCh. Zakończenie w roku 1954 akcji zorganizowania pełnej sieci świetlic gminnych i pomoc w ogarnięciu przez świetlice Samopomocy Chłopskiej 60 proc. wszystkich gromad. Doprowadzenie w roku 1954 punktów bibliotecznych od każdej gromady. Podniesienie w roku 1954 liczby imprez „Artosu“ z 9 tys. do 14 tys., z tym, żeby 25 proc. wszystkich imprez skierowanych zostało na wieś, rozszerzenie sieci teatrów objazdowych, rozszerzenie działalności filharmonii i orkiestr symfonicznych, wydatne rozszerzenie akcji objazdowej muzeów, wystaw artystycznych, założenie na wzór zespołu „Mazowsze“ nowych zespołów: Ziemi Śląskiej, Ziemi Opolskiej, Kaszubskiej, Podhala.

Realizacja tych zadań — mówi wiceminister Sokorski — wymaga od nas nowego stosunku do polityki kadrowej, do sprawy decentralizacji systemu organizacyjnego instytucji kulturalnych, do problemu zakupów bibliotecznych, kształtowania repertuarów teatrów, oper i filharmonii, uaktywnienia terenowych oddziałów związków artystycznych i organizacji społecznych.

Należy również zwrócić uwagę na potrzebę troskliwszego umacniania wielkich tradycji kulturalnych takich ośrodków jak: Kraków, Poznań, Wrocław, Śląsk, Gdańsk, Łódź i Szczecin i na kształtowanie nowej tradycji w ośrodkach młodszych. Należy bardziej troskliwie ustosunkowywać się do starych polskich tradycji ludności autochtonicznej, zwłaszcza Opolszczyzny, Warmii i Mazurów oraz na upowszechnianie w terenie narodowych postępowych tradycji.

Praca kulturalna w terenie — zakończył mówca — nasze hasło w dniach wielkiej mobilizacji akcji wyborczej, nasze hasło na dziś i na jutro — to cementowanie Frontu Narodowego, to drogowskaz naszych wysiłków i miara naszych zwycięstw.

Odkrycia archeologiczne na Starym Mieście

Z ramienia Komisji Badań Dawnej Warszawy rozpoczęto ostatnio na Starym Mieście prace wykopaliskowe i wiercenia w celu przeprowadzenia badań archeologicznych w tej dzielnicy miasta. Linia badań biegnie prostopadle do Wisły. Już pierwszy etap prac odsłonił część nieznanych dotychczas murów obronnych, biegnących wzdłuż ulicy Brzozowej.

Niemniej ważnego odkrycia dokonano ostatnio na Rynku Starego Miasta. Brygada robotnicza robiąc wykop, natrafiła na resztki zabudowy drewnianej, ukrytej pod zabudową gotycką.

Zbrodniarze wojenni von Manstein i Kesselring

wypuszczeni na wolność

Agencja ADN podaje z Düsseldorfu, że byli hitlerowscy generałowie von Manstein i Kesselring zostali zwolnieni z więzienia. Jak wiadomo, zostali oni jako zbrodniarze wojenni skazani na dożywotnie więzienie.

Według doniesień prasy, w najbliższych dniach ma być również wypuszczony na wolność zbrodniarz wojenny generał List.

412 uczestników

bierze udział w obradach Kongresu Obrońców Pokoju Krajów Azji i Strefy Pacyfiku

Na wieczornym posiedzeniu Kongresu Obrońców Pokoju Krajów Azji i Strefy Pacyfiku w dniu 3 października przewodniczył Nazim Hikmet. Zawiadomił on zebranych o przybyciu dziesięciu dalszych delegatów z Burmy, dwóch delegatów z Australii i dwóch obserwatorów z Indii. W ten sposób liczba uczestników kongresu wynosi obecnie 412.

Przewodniczący delegacji japońskiej Togo Kameda omówił agresywną politykę militarystów japońskich, której ofiarą padły kraje Azji, a w szczególności Chiny. W wyniku agresji japońskiej zginęło około 10 milionów Chińczyków i Chiny poniosły straty materialne w wysokości 50 miliardów dolarów.

Następnie Kameda stwierdził, że odbudowa militaryzmu japońskiego przez imperialistów amerykańskich stwarza poważne niebezpieczeństwo dla pokoju nie tylko w Azji, lecz także na całym świecie.

W zakończeniu Kameda podkreślił, że walka narodu japońskiego o pokój zostanie uwieńczona sukcesem jedynie pod warunkiem, że walkę tę poprą narody innych krajów azjatyckich. Obecny kongres — powiedział delegat japoński — przyczyni się niewątpliwie do zwycięstwa sił pokoju w krajach Azji i strefy Pacyfiku.

Następnie zabrał głos przewodniczący delegacji koreańskiej Han Ser-Ja, którego uczestnicy kongresu powitali gorącymi oklaskami.

Han Ser-Ja opisał potworne zbrodnie dokonywane w Korei przez agresorów amerykańskich i bohaterską walkę narodu koreańskiego o wolność i niezależność oraz podkreślił, że walka narodu koreańskiego przeciwko interwentom stanowi wielki wkład w dzieło obrony pokoju na całym świecie.

Po zakończeniu obrad w dniu 3 października delegacja hinduska, wśród owacji zebranych wręczyła dary delegacji Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej.

KULTURA i SZTUKA

Jan Piechocki

Doroczna wystawa plastyki pomorskiej

Na doroczną wystawę plastyków pomorskich składa się 118. prac 50 artystów. Ekspozycja daje plon pracy bardzo licznych jednostek twórczych i posiada poziom wyrównany. Wobec tego trudno o szczegółowe sprawozdanie w ramach jednego artykułu. Uwagę skupimy tylko na kilku najbardziej charakterystycznych momentach.

Przede wszystkim nie ma na wystawie, w której zresztą obok plastyków Pomorza biorą udział artyści z Olsztyńskiego, rzeczy zdecydowanie słabych. Naturalnie są jeszcze potknięcia, jednakowoż nie takie, które zasadniczo dyskwalifikują dzieło sztuki. Smaczki formalistyczne, które były plagą twórczości plastycznej jeszcze kilka lat temu, zniknęły zupełnie. Także odchylenia w kierunku naturalistycznym są nieliczne. W sumie wolno wystawę tę uważać za mocno osadzoną na gruncie realizmu socjalistycznego. Eksponaty przemawiają do widza językiem powszechnie zrozumiałym. Przezwyciężono w wyrażaniu treści ideologicznych tanią deklaratywność. Pogłębieniu ideologicznemu towarzyszy rezygnacja z nieprzekonywujących artystycznie środków w rodzaju prymitywnych symboli, napisów itp.

Tematyka produkcyjna jest na wystawie stosunkowo słabo reprezentowana pod względem ilościowym i jakościowym. Szkoda, że plastycy naszego terenu nie kontynuują ciekawych prób w tym kierunku, których świadkami byliśmy na poprzednich ekspozycjach. Niemniej trzeba podkreślić, iż liczne i artystycznie cenne są dzieła pędzla, dłuta, rylca i ołówka, które podejmują tematy żywotne dla całego narodu i interesujące szeroki ogół społeczeństwa. Tu wspomnę portrety osobistości znanych z ruchów rewolucyjnych i walk wyzwoleńczych, życie wsi i jej nowe oblicze, aktualną tematykę społeczno-polityczną, ukazanie tężyzny młodzieży i tematykę sportową. Wreszcie realistycznie potraktowane pejzaże, przeważnie Pomorza: ukazują piękno kraju i tchną umiłowaniem stron rodzinnych.

Kilka uwag szczegółowych niechaj uzupełni powyższe stwierdzenia w charakterze ogólnym.

Danuta Ziółkowska — Racjonalizatorzy (drzeworyt)

Stanisław Borysowski w swoich pejzażach (np. w „Drodze wiejskiej) dowiódł, że przezwyciężył dawne ciągotki formalistyczne. Dał interesujący portret Waryńskiego (sangwina). **Stanisław Brzęczkowski**, który niebawem przedstawi nam swój wieloletni dorobek artystyczny w wielkiej wystawie zbiorowej, w ilustracji książkowej do Borysa Godunowa doskonale odtwarza atmosferę epoki. Ujęte może z nadmierną troską o szczegóły pejzaże **Romualda Cichockiego** wyrażają dobrze nastrój, zwłaszcza „Wichura". Obrazowi **P. Firleja** („Manifestacja pokojowa") nie sposób odmówić szlachetnych zamiarów, jednakże wydźwięk tego obrazu przedstawiającego rój niepokojąco ponętnych dziewcząt z gołębiami jest wbrew założeniu artysty fałszywy. **Wład. Frydrych** w serii zajmujących technicznie szkiców ołówkowych odzwierciedla motywy bydgoskie. Wolę stanowczo np. jego rysunek „Przeładowanie towarów" od wielkich kompozycji akwarelowych na tematy tatrzańskie, w których błąkają się echa formizmu. Solidną rysunkową robotę daje również **Franc. Gajewski** w „Spichrzach". Wśród czterech rzeźbiarzy biorących udział w wystawie prym należy się chyba **Tad. Godziszewskiemu**. W „Piłkarzu" ruch i dynamika sportowa zostały wyrażone sugestywnie przy pięknym ujęciu kompozycyjnym. **Ant. Grabarz** w dwóch obrazach olejn. na temat pracy ujmuje walorami kolorystycznymi. W portrecie **J. Ilkiewicza** uderza łatwość, z jaką malarz wydobywa rysy charakterystyczne modelu oraz śmiała faktura.

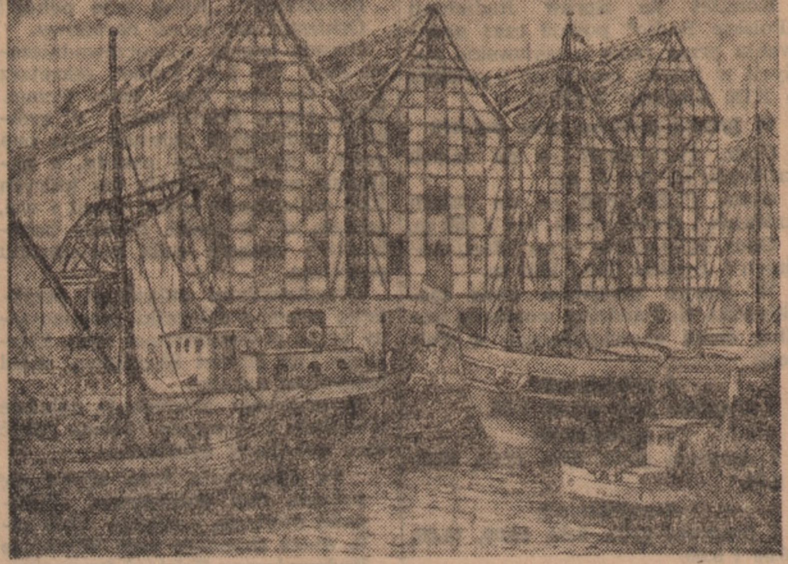
W akwafortach **Br. Jamontta** spotykamy się z połączeniem subtelnego wdzięku i ogromnej kultury. Jest w nich dużo mistrzostwa dawnej szkoły. Sumienność i kultura cechują również linoryt **Zygm. Kotlarczyka** („Wisła"). Reprezentuje on młodą plastykę pomorską, która zresztą na wystawie coraz dobitniej dochodzi do głosu (m. in. Wasik, Ziółkowska).

Gdyby nie katalog, przeciętny widz gotów sądzić, że utwory **Ed. Kuczyńskiego** są miedziorytami. Tymczasem mamy tu drzeworyty, w których kunszt graficzny osiągnął maksymalny stopień opanowania (por. zwłaszcza „Kopernika"). Wśród licznych utworów graficznych (wystawiają oprócz wymienionych jeszcze W. Jankowski, St. Łuczak, D. Marciniak, B. Narębska-Dębska, L. Płoszay, Ziółkowska) na wyróżnienie zasługuje śmiałym ujęciem „Wyczółkowski" (drzeworyt) **Br. Z. Nowickiego** oraz drzeworyty i akwaforta **Danuty Ziółkowskiej**. Start Ziółkowskiej jest świetny. Wiele możemy sobie obiecywać po tej artystce, która pozytywną wymowę osiąga poprzez realizm w postaci („Racjonalizatorzy", „Pracownia garncarska", „Strajkujący dokerzy francuscy")

Ryszard Siennicki duży sukces osiągnął w portrecie gen. Świerczewskiego, dając ciekawą kompozycyjnie oryginalną koncepcję tematu trudnego, bo już wielokrotnie wyzyskanego przez naszych malarzy. Wśród wystawionych portretów wzmianka należy się obrazom **H. Skurpskiego** (niezły koloryt i duża ekspresja). **Marii Zakrzewskiej i Witolda Wasika** (dużych rozmiarów realistycznie potraktowany portret małorolnego chłopa z gazetą w ręku, rzecz o wymowie społeczno-politycznej).

Nieprzeciętnym portretem jest również „Młody mistrz" **Mariana Turwida.** Jednakowoż sztuka Turwida tym razem może najświetniej zabłysnęła w trudnym dla artystycznego ujęcia motywie ulicy (Al. 1 Maja w Bydgoszczy). Widok bydgoski został pokazany w sposób daleki od szablonu i konwencji.

Oto kilka fragmentarycznych uwag. Nie wyczerpują one nawet w przybliżeniu całego bogactwa wystawy, która jest przejawem żywotności i prężności współczesnej plastyki pomorskiej.

Franciszek Gajewski — Motyw bydgoski (rysunek ołówkiem)

Ku nowym sukcesom twórczym literatury radzieckiej

Wszechzwiązkowa Komunistyczna Partia (bolszewików) i Rząd Radziecki uważają za jedno ze swych głównych zadań tworzenie bogactw kulturalnych i wartości duchowych przeznaczonych dla narodu. W tym przedmiocie mamy liczne wypowiedzi głośnych pisarzy i artystów radzieckich. Sekretarz generalny Związku Pisarzy ZSRR, wybitny poeta i działacz społeczny Surkow, rolę Partii w kształtowaniu się życia artystycznego ZSRR sformułował w artykule „Ku nowym sukcesom twórczym literatury radzieckiej" w słowach następujących: „Uchwały Komitetu Centralnego Partii stały się programem rozwoju kultury radzieckiej. Przypomniały one o roli i znaczeniu literatury i sztuki w życiu społeczeństwa radzieckiego, o wzrastających z każdym rokiem wymaganiach, jakie stawia naród pracownikom frontu ideologicznego. Wytyczne Partii stały się podstawą dla rozkwitu całej działalności ideologicznej w kraju, zadecydowały o dalszym rozwoju literatury i sztuki. Wszyscy pisarze bratnich narodów Związku Radzieckiego przyznali głęboką słuszność krytyki Partii i zjednoczyli swe wysiłki, by nowymi utworami odpowiedzieć na partyjną krytykę i z honorem wykonać zadania, które Partia postawiła przed literatami w swoich historycznych uchwałach".

Lenin i Stalin podkreślali zawsze olbrzymią rolę literatury i sztuki w kształtowaniu świadomości mas. „Sztuka należy do ludzi — mówił Lenin — powinna sięgać najgłębszymi korzeniami w sam gąszcz szerokich mas pracujących. Powinna być zrozumiała dla mas i lubiana przez nie. Powinna ona kojarzyć uczucia, myśli i wolę tych mas oraz podnosić je. Powinna budzić w nich artystów i rozwijać ich".

Wybitny znawca sztuki S. Sutocki, omawiając doniosłe znaczenie, jakie mają dla inteligencji artystycznej uchwały WKP(b) dotyczące zagadnień ideologicznych, podkreśla szczególnie wielką rolę J.Stalina w rozwoju i sukcesach twórczości artystycznej w Kraju Rad. „Wielki Stalin — pisze Sutocki — jest twórcą i organizatorem wszystkich zwycięstw narodu radzieckiego, pierwszym i najlepszym przyjacielem działaczy sztuki radzieckiej, ich genialnym wychowawcą i nauczycielem. Przedstawiciele wszystkich dziedzin sztuki znajdą w pracach J. Stalina wyczerpujące odpowiedzi na wszystkie wyłaniające się pytania; genialne wskazania stalinowskie zagrzewają ich do nowych, śmiałych poczynań twórczych".

Wielcy nauczyciele narodu radzieckiego podkreślają, że każde dzieło sztuki, niezależnie od rodzaju i gatunku, powinno — by spełnić swe powołanie — przede wszystkim wyrażać postępowe idee swojej epoki, prawdziwego ducha narodu. Każde dzieło powinno wiernie odzwierciedlać potrzeby społeczeństwa, odpowiadać nadziejom i pragnieniom mas ludowych.

Na tę właśnie drogę kieruje Partia Komunistyczna rozwój ideowy literatury i sztuki radzieckiej. Na XIX Zjeździe WKP(b) zapadną również uchwały, które nakreślą dalszy, jeszcze wspanialszy rozwój oświaty, nauki, literatury i sztuki w ZSRR.

J. M. P.

Wojciech Natanson

Dwa znakomite przedstawienia
na scenie krakowskiej

Ostatnio dały nam teatry krakowskie dwa interesujące i godne uwagi przedstawienia. Są to zarazem dwa odkrycia wzbogacające repertuar polskich teatrów. Myślę o „Krukach" Becque'a zagranych w Teatrze Starym i „Ciężkich czasach" Bałuckiego na scenie im. J. Słowackiego.

Henri Becque, autor „Paryżanki" i „Kruków" odegrał poważną rolę w dziejach nowoczesnego teatru. Bez odwołania się do Becque'a trudno zrozumieć pojawienie się takich sztuk jak „Aszantka" czy „Lekkomyślna siostra" Perzyńskiego, jak „Panna Maliczewska" czy „Moralność pani Dulskiej". Pod niewątpliwym wpływem Becque'a był młody Żeromski, autor „Grzechu". Nikt jednak nie próbował wznawiać u nas „Kruków" po roku 1894, gdy ówczesną nowość paryską wprowadzić do nas próbował Tadeusz Pawlikowski. Tym większa obecna zasługa krakowskiego teatru.

„Literatura powinna być obrazem życia — a nie parawanem" powiedział znakomity nasz krytyk z epoki pozytywizmu, Piotr Chmielowski Myślał o wielkim powieściopisarzu francuskim Emilu Zoli, bezlitośnie atakowanym przez krytykę konserwatywną, Henri Becque był towarzyszem walki Zoli, jego sprzymierzeńcem — na odcinku teatralnym.

Posłuchajmy. Umiera zamożny i dobrze zarabiający przemysłowiec. Umiera nagle, nie zdążywszy uporządkować swych interesów. Pozostała po nim żona jest niezbyt przenikliwą i zupełnie niepraktyczną kobietą; jeszcze mniej zna się na interesach rozpieszczony i hulający synalek oraz trzy córki.

Nad świeżą mogiłą zmarłego zlatują się ludzkie kruki, by wszystko rozdziobać, rozszarpać. Notariusz który „opiekuje się" interesami wdowy i dzieci, jest na służbie i na pensji człowieka, który systematycznie planuje ich ruinę. Architekt budujący domy na zakupionych przez zmarłego placach też próbuje wyzyskać korzystną sytuację. Nawet tapicer i inni dostawcy kilkakrotnie inkasują swe należności. A przede wszystkim najdzikszy, najbardziej zachłanny, były wspólnik zmarłego, starzec 70-letni pełen dzikiej żywotności, wysysający żywą krew ze wszystkiego naokoło, potrafi nie tylko zagarnąć i całą fabrykę i place — ale wkońcu i kupić sobie 20-letnią piękną dziewczynę, którą swym konsekwentnym działaniem doprowadził wraz z całą rodziną do rozpaczliwej sytuacji.

Owego właśnie naczelnego kruka, wilka czy rekina gra wspaniale na scenie krakowskiej — *Marian Jastrzębski*. Jakieś silniejsze naciśnięcie pedału mogłoby tę postać uczynić niemożliwą do zniesienia. Jakieś niedociągnięcie osłabiłoby jej artystyczną i społeczną wymowę. Jastrzębski znalazł linię najzupełniej właściwą i trafną.

Dobra była na ogół reżyseria Romana Niewiarowicza. Opracował on też literacko tekst przekładu, skondensował go, uczynił wyraźniejszym.

Donioślejszym jeszcze wydarzeniem od przywrócenia nam „Kruków" jest, jak mi się wydaje, wydarcie zapomnieniu znakomitej komedii Michała Bałuckiego „Ciężkich czasów". Był moment gdy autor „Grubych ryb" cieszył się popularnością, jako dostawca sztuki, potem, w okresie Młodej Polski odsądzono go od czci i wiary, uznano za „grafomana", ujemnymi recenzjami i wrogą postawą światka teatralnego doprowadzono do samobójstwa. W okresie międzywojennym wskrzesił komedie Bałuckiego w swej „Reducie" — Juliusz Osterwa. Ale w „Domu otwartym", „Klubie kawalerów", „Grubych rybach", „Gęsiach i gąskach" widziano wtedy przede wszystkim „obrazki pogodne", apoteozę dawnego obyczaju. Dopiero ostatnimi czasy wznowiono powieści Bałuckiego, zawierające krytyczne i satyryczne spojrzenie na świat współczesny. **Mitzner uznał więc, że istnieje** jakby „dwóch Bałuckich"; ostry i odważny satyryk w powieściach i klajstrujący, „pogodny" dostawca sztuk dla teatru. Obecnie wznowione „Ciężkie czasy" są nową poprawką, wniesioną do tak ustalonej tabeli wartości. Okazuje się bowiem, że Bałucki także jako komediopisarz umiał sięgnąć tak głęboko, iż jak pisał Wincenty Rapacki, był to „trunek za mocny dla dzisiejszych. Lokajskie dusze nie mogą w nim zasmakować".

To odkrycie jest zasługą Władysława Krzemińskiego. Opracował on tę komedię, adaptował ją — i to rozumnie, zręcznie, z taktem i smakiem, z podkreśleniem wartości humorystycznych, z umiejętnością wydobycia na jaw znakomitej konstrukcji utworu.

Nad czym pracują pisarze radzieccy

Literatura radziecka wzbogaciła się w ciągu ostatnich miesięcy o szereg nowych powieści, opowiadań i poematów z życia narodu radzieckiego. We wszystkich republikach radzieckich ukazało się wiele książek poświęconych budowlom komunizmu i walce narodu radzieckiego o pokój.

Znakomity pisarz ukraiński Wadim Sobko, autor popularnej powieści pt. „Gwarancja Pokoju" zakończył nowy utwór poświęcony życiu ukraińskich robotników - budowniczych maszyn. W druku znajduje się również tom wierszy o Radzieckiej Ukrainie poety ukraińskiego Włodzimierza Sosiury.

W Mińsku — stolicy Białoruskiej SRR ukazał się zbiór opowiadań pisarza białoruskiego, laureata Nagrody Stalinowskiej Iwana Szemiakina pt. „Dwie siły" poświęcony walce narodów o pokój. W opowiadaniu pt. „Czujność" pisarz zdemaskował dywersyjną działalność imperialistów amerykańskich w Niemieckiej Republice Demokratycznej. Nakładem wydawnictw Białoruskiej SRR ukażą się z okazji Dekady Białoruskiej Literatury i Sztuki, która odbędzie się w br. w Moskwie, dzieła wybrane znakomitych pisarzy i poetów białoruskich: Maksyma Tanka, Petrusia Browki, Arkadiusza Kuleszewa i innych.

W stolicy Kirgiskiej SRR — Frunze ukazał się zbiór wierszy poety kirgiskiego Abdrasula Toktomyszewa pt. „Głos pokoju" oraz powieść Kasymały Bajalinowa pt. „Nad brzegami Issyk - Kula" o życiu i pracy kołchoźników kirgiskich.

Wiele nowych utworów wydano w Radzieckim Uzbekistanie. Wśród nich cykl wierszy „Tadżykistan" pióra poety, laureata Nagrody Stalinowskiej — Mirzo Tursun - Zade. Poeta uzbecki opiewa pracę budowniczych komunizmu, dzięki którym na polach jego ojczyzny dojrzewają obfite plony.

Pisarz ukraiński Oleś Gonczar odznaczony Nagrodą Stalinowską za trylogię pt. „Chorążowie" pisze obecnie powieść o budowniczych Kachowskiej Elektrowni Wodnej. Znakomity pisarz kazachski — Sabit Mukanow pracuje nad monografią o wybitnym przedstawicielu kazachskiego oświecenia, uczonym i demokracie — Czokanie Walichanowie, który żył w połowie XIX wieku. Przewodniczący Związku Pisarzy Azerbejdżańskich — Mirza Ibragi kończy powieść pt. „Szyb", w której opisuje życie i pracę twórczą górników - naftowców azerbejdżańskich wydobywających ropę naftową z dna Morza Kaspijskiego.

Wiele narodów Związku Radzieckiego stworzyło własne piśmiennictwo i literaturę narodowa dopiero po zwycięstwie Rewolucji Październikowej. Obecnie książki w ZSRR wydawane są w 119 językach. Nakłady książek rosną z każdym rokiem i są one dwukrotnie wyższe niż przed wojną.

Z kroniki kulturalnej

PIERWSZY NUMER „KWARTALNIKA INSTYTUTU POLSKO-RADZIECKIEGO"

Nakładem Państwowego Wydawnictwa Naukowego ukazał się pierwszy numer „Kwartalnika Instytutu Polsko - Radzieckiego", pisma poświęconego rusycystyce polskiej, polsko - radzieckiej współpracy kulturalnej i naukowej, rozwojowi kultury i nauki narodów Związku Radzieckiego oraz zagadnieniom tradycji przyjaźni polsko - radzieckiej.

Pierwszy numer „Kwartalnika" zawiera między innymi artykuł Prof. **Mariana Jakóbca o stanie i potrzebach naukowych badań nad stosunkami literackimi polsko - radzieckimi**, Samuela Fiszmana — **Mickiewicziana w Instytucie Literatury Akademii Nauk ZSRR w Leningradzie**, Marii Janion **o polskim słowianofilstwie** oraz przedruk z pisma „Sowietskaja Muzyka" artykuł znanego muzykologa radzieckiego Igora Bełzy pt „Moniuszko w Rosji". Poza tym numer zawiera materiały źródłowe, dotyczące **udziału Konfederatów Barskich w powstaniu Pugaczowa**, przygotowane do druku przez Prof. dr Zygmunta Młynarskiego.

Na treść „kwartalnika" składa się również obszerna kronika współpracy kulturalnej polsko - radzieckiej, przegląd prasy oraz **bibliografia polskich publikacji, poświęconych pracy J. W. Stalina — „Marksizm a zagadnienia językoznawstwa"**.

Numer zamyka interesująca kronika Instytutu.

SZEŚĆDZIESIĘCIOLECIE DEBIUTU LITERACKIEGO MAKSYMA GORKIEGO

Na dzień 24 września br. przypadła 60 rocznica debiutu literackiego wielkiego rewolucyjnego pisarza rosyjskiego, Maksyma Gorkiego.

Przed 60 laty, w 1892 r. w tyfliskim dzienniku „Kaukaz" opublikowno pierwszy utwór literacki Maksyma Gorkiego pt. „Makar Czudra". Dzieła twórcy realizmu socjalistycznego cieszą się ogromną popularnością całej postępowej ludzkości.

W ZSRR w latach władzy radzieckiej wydano dzieła Gorkiego 1962 razy w 70 językach w łącznym nakładzie około 69 milionów egzemplarzy. Obecnie w Związku Radzieckim wydaje się 30-tomowy zbiór dzieł Gorkiego.

Czynem produkcyjnym uczciły XIX Zjazd WKP(b) przodujące zakłady przemysłowe w Polsce

W rozmowie z przedstawicielem PAP przewodniczący CRZZ tow. W. Kłosiewicz w następujących słowach zobrazował dotychczasowy przebieg współzawodnictwa pracy w przodujących zakładach przemysłowych w Polsce.

Od blisko miesiąca hasło „Uczcimy czynem produkcyjnym XIX Zjazd WKP(b) i program Frontu Narodowego w naszym kraju — stało się zawołaniem milionów ludzi pracy w Polsce.

Spotęgowaniem socjalistycznego współzawodnictwa i codziennej walki o wykonanie i przekroczenie planów produkcyjnch klasa robotnicza Polski, chłopstwo pracujące i inteligencja daje wyraz swej miłości, swego przywiązania i swego uznania dla Wielkiej Partii Lenina-Stalina, pod której przewodem narody radzieckie zniosły wyzysk i zbudowały socjalizm na szóstej części globu ziemskiego, dla Partii, pod której kierownictwem powstał i wyrósł potężny Kraj Rad — ostoja postępu, bastion pokoju, nadzieja wszystkich ludów świata.

Ludzie pracy w Polsce, partyjni i bezpartyjni, rozumieją, że piąty radziecki plan pięcioletni, nad którym obraduje XIX Zjazd WKP(b) — to dalszy wzrost siły i potęgi Kraju Rad, to umocnienie światowego obozu pokoju i socjalizmu.

W momencie otwarcia XIX Zjazdu załogi w szeregu zakładów przemysłowych podsumowują dotychczasowe wyniki współzawodnictwa.

HUTNICTWO

W przemyśle hutniczym zwycięsko realizują swe zobowiązania załogi hut: „Bobrek", „Zawiercie", „Pokój", „Kościuszko", „Ostrowiec", im. Dzierżyńskiego i szereg innych.

Załoga wydziału wielkopiecowego huty „Bobrek", która podjęła zobowiązanie wyprodukowania w ciągu września i października br. 500 ton surówki ponad plan, już w dniu 1 października osiągnęła 557 ton ponad plan.

GÓRNICTWO

W górnictwie węglowym indywidualne i zespołowe zobowiązania produkcyjne objęły ponad 88 tysięcy pracowników kopalni, w tym 33.680 pracujących bezpośrednio na węglu oraz 3.829 inżynierów i techników.

Dzięki realizacji zobowiązań wiele kopalń osiągnęło we wrześniu wysokie przekroczenie planów produkcyjnych.

W ogólnym wyniku górnictwo węglowe, wykonując zobowiązanie wydobyło we wrześniu o 359 tys. ton węgla więcej niż w sierpniu, wykonując plan miesięczny, osiągając jednocześnie w stosunku do poprzedniego miesiąca wzrost ogólnej wydajności pracy o 2,3 proc.

Wysoko przekroczyła swe zobowiązania załoga huty „Baildon", która uzyskała najwyższe przekroczenie planu spośród wszystkich hut Centr. Zarządu. Na szczególną uwagę zasługuje młotownia, która wobec 20,5 ton ponad plan w myśl zobowiązania dała 61 ton produkcji ponad plan.

PRZEMYSŁ MASZYNOWY

Załoga zakładów mechanicznych „Ursus" wykonała podjęte zobowiązanie i dała ponad plan we wrześniu br. 10 ciągników.

Załoga Fabryki Samochodów Ciężarowych im. Bolesława Bieruta w Lublinie wykonała swe zobowiązanie i dała ponad plan 16 samochodów „Lublin".

Zakłady im. J. Stalina w Poznaniu podjęły zobowiązanie wyprodukowania do końca br. ponad plan 12 szt. parowozów, tj. po 3 szt. miesięcznie oraz po 5 sztuk wagonów osobowych ponad plany miesięczne do końca br.

PRZEMYSŁ CHEMICZNY

Zakłady Elektrod Węglowych im. 1 Maja w Raciborzu, które zainicjowały współzawodnictwo przedzjazdowe w przemyśle chemicznym, wykonały plan wrześniowy w 119 proc. W najważniejszym asortymencie, elektrodach, zakłady wyprodukowały 471 ton ponad plan.

Zakłady Azotowe im. Dierżyńskiego w Tarnowie wykonały plan produkcyjny w miesiącu wrześniu w 103 proc. Największym sukcesem załogi jest wyprodukowanie ponad plan 106 ton amoniaku.

Największy zakład włókien sztucznych — Zakłady Tomaszowskie wykonały plan wrześniowy w 104,6 procentach.

Zakłady Przemysłu Gumowego Piastów wykonały plan wrześniowy w 106,7 proc. we wszystkich asortymentach.

Zakłady Przemysłu Chemicznego w Pabianicach wykonały plan w miesiącu wrześniu w 105,2 proc.

ENERGETYKA

Zobowiązania w przemyśle energetycznym dotyczyły w głównej mierze pokonania trudności związanych ze zwiększonym poborem energii w okresie szczytu jesienno-zimowego.

Załogi elektrowni postanowiły podwyższyć moc dyspozycyjną we wrześniu o 24.500 kW.

Ponadto p[illegible]jęły się w drodze skracania terminów remontów wyprodukować dodatkowo ponad plan 12.823.000 kWh oraz zaoszczędzić 121.200 roboczo-godzin.

PRZEMYSŁ WŁÓKIENNICZY

Inicjatorzy przedzjazdowego współzawodnictwa we włóknie — załoga Zakładów Bawełnianych im. F. Dzierżyńskiego w Łodzi wyprodukowała we wrześniu ponad plan 132 tysiące metrów tkanin, podnosząc równocześnie o 2 proc. ilość tkanin pierwszego gatunku.

BUDOWNICTWO

We współzawodnictwie uczestniczy 107 tysięcy robotników w budownictwie przemysłowym i ponad 100 tysięcy w mieszkaniowym.

Poważne osiągnięcia notują budowniczowie kombinatu Nowa Huta — największej inwestycji w kraju. Oddali oni w wyniku współzawodnictwa przedzjazdowego, dotrzymując terminu, lub wyprzedzając, 17 poważnych obiektów dla Nowej Huty.

KOLEJ

Węzeł bydgoski, który pierwszy w kolejnictwie zainicjował zobowiązania, wykonał do końca września następujące zobowiązania:

Drużyny manewrowe i pracownicy stacji wykonali w 100 proc. plan formowania i rozformowania pociągów, formując ponadto 12 dodatkowych pociągów. Wszystkie pociągi z pustych węglarek sformowano i wysłano bez usterek. Zobowiązanie przeformowania większej ilości wagonów przekroczono o 16 proc. Nie dopuszczano do opóźnień i na skutek tego przekroczono zobowiązanie poprawy regularności i biegu pociągów pasażerskich o 1,4 proc. i towarowych o 3,7 proc.

Pracownicy Parowozowni Bydgoszcz Gł. zwiększyli oszczędność węgla na parowozach o 11 proc., przekraczając zobowiązania o 57 proc. i zaoszczędzając tym samym w ciągu września br. 746 ton węgla.

W wykonaniu zobowiązań na stacji Bydgoszcz Gł. bierze udział 79 proc. pracowników.

Audycje radiowe o XIX Zjeździe WKP(b)

Komitet do Spraw Radiofonii „Polskie Radio" podaje czas nadawania przez radio moskiewskie audycji w języku rosyjskim i polskim o XIX Zjeździe WKP(b).

W języku polskim (czas polski):

Godz. 11.15—11.30 — na falach krótkich: 19, 25 i 31 m.

Godz. 17.30—18.30 — na falach krótkich i średnich: 31, 216 i 256 m.

Godz. 21.00—22.00 — na falach średnich i długich: 256 i 1068 m.

W języku rosyjskim (czas moskiewski, tj. 2 godziny wcześniej według czasu obowiązującego w Polsce):

5 październik

I program godz. 21.10, 0.50.

6 październik

I program godz. 8.00, 13.00, 23.30 i 0.50.

7 październik

I program godz. 9.00, 13.00, 14.00, 16.00 i 0.50.

8 październik

I program godz. 6.05, 7.00, 8.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 16.00, 19.00, 23.30 i 0.50.

9 październik

I program godz. 6.05, 7.00, 8.00, 9.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.00 i 0.50.

10 październik

I program godz. 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 16.00, 17.00, 18.00, 23.30 i 0.50.

11 październik

I program godz. 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 16.00, 17.00, 19.00 i 23.30.

12 październik

I program godz. 6.05, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 13.00, 14.00, 16.00, 17.00, 19.00 i 23.30.

Krajowa Narada Przodujących Kobiet Miast i Wsi rozpoczęła się w Łodzi

ŁÓDŹ. 4 bm. już od wczesnych godzin porannych udekorowanymi ulicami Łodzi dążą do Młodzieżowego Domu Kultury delegacje kobiet, przybyłych ze wszystkich województw na Krajową Naradę Przodujących Kobiet Miast i Wsi.

O godz. 10 wielka sala MDK wypełnia się do ostatniego miejsca.

Gdy na salę wchodzi Sekretarz KC PZPR, Wicepremier Aleksander Zawadzki, salą wstrząsają potężne okrzyki: „Niech żyje Polska Rzeczpospolita Ludowa", „Niech żyje Prezydent Bierut", „Niech żyje Polska Zjednoczona Partia Robotnicza", „Niech żyje pokój"! Orkiestra gra hymn narodowy.

Obrady zagaja wiceprzewodnicząca Zarz. Gł. Ligi Kobiet, sekretarz Zarz. Gł. Zw. Zaw. Prac. Przem. Włók. Marta Fijałkowska. W krótkich serdecznych słowach wita ona gości i uczestników narady, a następnie mówi o celach, dla których 1000 najlepszych kobiet miast i wsi, zebrało się w Łodzi, mieście bohaterskich tradycji walk proletariatu polskiego.

Długotrwałymi oklaskami przyjmują zebrane delegatki proponowany przez przewodniczącą zarz. łódzkiego Ligi Kobiet Steczkową, skład prezydium narady.

W skupieniu wysłuchują zebrane słów listu Prezydenta Bieruta (treść listu podajemy oddzielnie).

Po odczytaniu listu zrywa się potężna fala entuzjazmu. Delegatki powstają z miejsc. Cała sala długo skanduje imię Wielkiego Budowniczego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Prezydenta Bolesława Bieruta.

W imieniu Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i w imieniu Rządu przemawia Wicepremier Aleksander Zawadzki. Poszczególne fragmenty jego przemówienia wita sala niezwykle serdecznie. W momencie kiedy Wicepremier mówi o rozpoczynającym się w Moskwie XIX Zjeździe WKP(b), delegatki szczególnie gorąco wyrażają swe oddanie dla sprawy walki o socjalizm i pokój.

Z kolei referat o zadaniach kobiet w realizacji wielkiego Programu Wyborczego Frontu Narodowego wygłosiła przewodnicząca Zarz. Gł. Ligi Kobiet ob. Al. Musiałowa.

Po referacie rozwinęła się ożywiona dyskusja.

Eugenia Furmaniakowa, kandydatka na posła do Sejmu, wiceprzewodnicząca Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Bydgoszczy omówiła udział kobiet w pracach rad narodowych.

W dalszym ciągu dyskusji członek spółdzielni produkcyjnej w woj. bydgoskim, chlewmistrzyni Lachterowa mówiła o pracy czołowych kobiet wiejskich.

Obrady trwają.

NIEDZIELA SPORTOWA

SZTAFETA „GIGANT" NA CZEŚC XIX ZJAZDU WKP(b)

Sportowcy Wrocławia uczczą XIX Zjazd WKP(b) wielką uliczną sztafetą która pobiegnie ulicami miasta ze stadionu olimpijskiego na cmentarz żołnierzy radzieckich. W sztafecie zapowiedziały udział wszystkie zrzeszenia z terenu Wrocławia.

*

PRAGA: Międzynarodowy mecz piłkarski ATK — CWKS.

BYDGOSZCZ: Turniej żużlowy „II Criterium Asów".

KATOWICE: Wyścig kolarski dla uczczenia złotu przodowników Ziem Odzyskanych.

PRAGA: Międzynarodowy mecz pięściarski ATK — CWKS.

WARSZAWA: Turniej tenisa stołowego o Puchar Pokoju.

KATOWICE: VI indywidualne mistrzostwa Polski w szachach.

KRAKÓW: Ogólnopolski wyścig motocyklowy.

I LIGA PIŁKARSKA

GRUPA I

Unia Chorzów — Ogniwo Kraków, Kolejarz Warszawa — Budowlani Gdańsk, Kolejarz Poznań — Budowlani Chorzów.

GRUPA II

Ogniwo Bytom — Włókniarz Łódź, Górnik Radlin — OWKS Kraków.

II LIGA PIŁKARSKA

GRUPA I

Gwardia Słupsk — OWKS Bydgoszcz.

GRUPA II

Lotnik Warszawa — Stal Starachowice, Spójnia Tomaszów — Gwardia Warszawa, Gwardia Białystok — Kolejarz Olsztyn.

GRUPA III

Górnik Wałbrzych — Górnik Knurów, Górnik Radzionków — Budowlani Opole, Górnik Bytom — Stal Zielona Góra, Stal Lipiny — Stal Sosnowiec. Stal Wrocław— Górnik Zabrze.

GRUPA IV

Stal N. Huta — Budowlani Przemyśl, Włókniarz Kraków — Włókniarz Krosno, OWKS Lublin — Ogniwo Tarnów.

PUCHAR POLSKI W PIŁCE NOŻNEJ

Gwardia Sochaczew — mistrz St. KKF Warszawa, mistrz Łodzi — mistrz woj. łódzkiego, mistrz Olsztyna — Kolejarz Łomża.

KOSZYKÓWKA MĘŻCZYZN O PUCHAR POLSKI

Kolejarz Warszawa — CWKS Warszawa, Ogniwo Kraków — Gwardia Kraków.

HOKEJ NA TRAWIE

Kolejarz Toruń — Stal Siemianowice, Spójnia Gniezno — Stal Poznań.

PÓŁFINAŁY MISTRZOSTW POLSKI W SIATKÓWCE MĘŻCZYZN

Ostrów Wlkp., Przemyśl, Częstochowa, Grudziądz.

MIĘDZYNARODOWY WYŚCIG KOLARSKI PRZEŁOŻONY NA PONIEDZIAŁEK

Międzynarodowy wyścig kolarski na dystansie 150 km, który miał się odbyć w Bukareszcie w piątek 3 bm. został przełożony na poniedziałek 6 bm.

Przyczyną przełożenia wyścigu był spóźniony przyjazd drużyny włoskiej, która do Bukaresztu przybyła dopiero w piątek 3 bm.

NOWY REKORD ŚWIATA SZTANGISTY RADZIECKIEGO

Sztangista radziecki wagi średniej Duganow pobił rekord świata w rwaniu, uzyskując 130,1 kg.

*

Komitet do Spraw Kultury Fizycznej i Sportu zatwierdził wszechzwiązkowy rekord w strzelaniu Staszewskiego, który z karabinu małokalibrowego na dystansie 50 m uzyskał 392 pkt. na 400 możliwych.

SPORT

ZAKOŃCZENIE SEZONU LEKKOATLETYCZNEGO

Dziś o godz. 16 oraz jutro o godz. 9.30 na Stadionie ZS Spójnia przy ul. Nakielskiej lekkoatleci bydgoscy zakończą sezon lekkoatletyczny. W zawodach tych uczestniczyć będą najlepsi zawodnicy.

ŻEGLARZE NA SZLAKU ZWYCIĘSTW I ARMII WOJSKA POLSKIEGO

Pod tym hasłem Sekcja Żeglarstwa WKKF Bydgoszcz organizuje w niedzielę 5 bm. z okazji rozpoczęcia Tygodnia LPŻ wielkie regaty długodystansowe na trasie Toruń — Bydgoszcz. W tegorocznych regatach startować będą załogi Bydgoszczy, Chojnic, Warszawy, Szczecina, Poznania. Start do tej masowej imprezy żeglarskiej, w której weźmie udział około 120 żeglarzy nastąpi w Toruniu o godz. 10 przy przystani Kolejarza. Meta będzie w Brdyujściu, dokąd pierwsi żeglarze przybędą około godz. 15.

Uroczyste zakończenie regat oraz wręczenie nagród nastąpi o godz. 19 w sali Prez. MRN przy Pl. Bohaterów Stalingradu w Bydgoszczy.

WYŚCIGI KOLARSKIE

Sekcja Kolarstwa WKKF Bydgoszcz urządza w nadchodzącą niedzielę wyścig kolarski dla klasy I i II na trasie Bydgoszcz — Łabiszyn — Żnin — Szubin — Bydgoszcz oraz dla klasy młodzieżowej na trasie Bydgoszcz — Łabiszyn — Szubin — Bydgoszcz.

Start nastąpi o godz. 13,30 przy ul. Kujawskiej, meta natomiast znajdować się będzie przy ul. Szubińskiej. Najlepszy zespół oraz zwycięzca indywidualny otrzymają puchary przechodnie.

BOKSERZY KOLEJARZA WYJECHALI DO WARSZAWY

Drużyna pięściarska Kolejarza Bydgoszcz wyjechała wczoraj do Warszawy, gdzie dziś o godz. 11 spotka się w inauguracyjnym meczu o mistrzostwo II ligi ze stołeczną Spójnią. Bokserzy Kolejarza pod kierownictwem ob. Kicińskiego i sekundanta Rinkego wystąpią na ringu warszawskim w kolejności wag w następującym składzie:

Oczachowski, Nitzler II, Niedźwiedzki, Walczak, Nowak, Rusek, Bogdański, Sosnowski, Pietraszak i Chychła.

RADIO

Poniedziałek 6 październ.

7.55 Wiadomości poranne. 12.04. Dziennik południowy. 12.15 Radziecka muzyka ludowa. 13.00 Koncert solistów. 13.15 Koncert. 14.45 Popularna muzyka symfoniczna. 15.15 Aud. PCK dla chorych. 15.30 Aud. dla dzieci. 16.00 Muzyka. 17.00 Wiadomości popołudniowe. 18.30 Odpowiedzi fali „49". 18.40 Nasze chóry śpiewają. 19.00 Muzyka. 19.10 Uczymy się języka rosyjskiego 19.30 Muzyka i aktualności. 20.00 Aud. literacka. 20.18 Koncert. 21.00 Dziennik wieczorny i wiadomości sportowe. 21.30 Muzyka taneczna. 22.20 Fragmenty z op. „Demon" Rubinsteina. 22.35 Muzyka taneczna. 23.50 Ostatnie wiadomości.

†

W dniu 2 października 1952 r. zmarł po długich i ciężkich cierpieniach mój najukochańszy mąż, nasz ojciec ś. p.

Antoni Kasprzak

emeryt PKP — przeżywszy lat 63

Pogrzeb odbędzie się dnia 5 bm. o godz. 15.15 z kaplicy cmentarza na Bielawkach. Msza św. odprawiona zostanie w poniedziałek dnia 6 bm. o godz. 9-tej w kościele św. Wincentego a Paulo. O czym zawiadamia pogrążona w smutku

8784g) **RODZINA**

Papier biały gazet. rot. mat. kl. VII. 50 g 126 cm. E-III-10724

REDAKCJA I ADMINISTRACJA W BYDGOSZCZY Czerwonej Armii 20. Centrala telefoniczna: 33-41 i 33-42. Dział ogłoszeń w Bydgoszczy: Generalissimusa Stalina 2 (Pod Arkadami). Tel. 24-29. Konto PKO IKP nr VI-140.

REDAGUJE KOLEGIUM. — WYDAWCA I DRUK: SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA „PRASA DEMOKRATYCZNA — NOWA EPOKA", WARSZAWA, ŚNIADECKICH 16 ODDZ. W BYDGOSZCZY, CZERW. ARMII 18/20, TEL. 33-41, 33-42, DRUKARNIA 1899.

OGŁOSZENIA DROBNE po 1,50 zł za słowo Ogłoszenia milimetr.: w tekście 10,50, za tekstem 4,50, nekrologi 3 zł za 1 mm. Ogłoszenia w specjalnej rubryce 30 zł za 1 wiersz 2-łamowy (za tekstem) W niedziele i święta 50% drożej

PAŹDZIERNIK
5
NIEDZIELA

DZIŚ: Placydy, Apolinar.
JUTRO: Brunona

WAŻNIEJSZE TELEFONY: Straż Pożarna 44-44. Pogotowie PCK 1000. Taksówki 36-55 i 39-62. Informacja PKP 11-87. Informacja pocztowa 02 i 03. Zamiejscowe 00. Komenda MO 25-16. IKP 19-07, 33-41, 33-42.

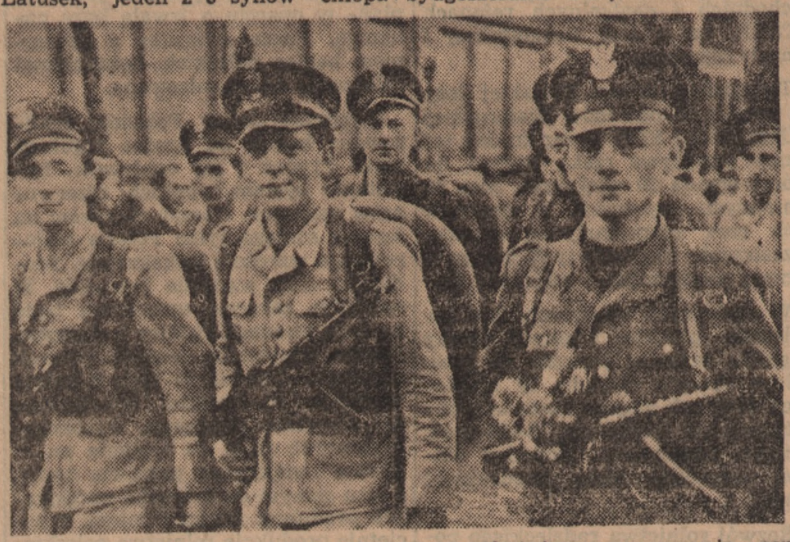
Witamy żołnierzy powracających z obozów letnich

W dniu dzisiejszym mieszkańcy Bydgoszczy powitają wracające z obozów letnich jednostki Wojska Polskiego. Dzień, w którym żołnierze powracają do miasta, staje się zawsze dniem żywiołowej manifestacji ludności na cześć naszego ludowego wojska. Społeczeństwo daje w ten sposób wyraz miłości i przywiązania do naszych żołnierzy stojących czujnie na straży historycznych zdobyczy narodu polskiego i jego wielkiej pokojowej, twórczej pracy.

Letni okres szkolenia przyczynił się niewątpliwie do dalszego podniesienia poziomu wyszkolenia wojskowego i świadomości politycznej żołnierzy, do spotęgowania ich patriotycznych uczuć i gotowości do obrony Ludowej Ojczyzny.

Żołnierze powracają z obozów z dużym dorobkiem. Wielu z nich zdobyło odznaki wzorowego strzelca, sapera, artylerzysty. To przodownicy wyszkolenia.

Mówimy o naszym wojsku jako o wojsku nowego typu. Nowego, bo wojsko ludu polskiego ożywione jest niezwyciężoną ideą pokoju i postępu społecznego, ideą socjalizmu. Dlatego nie ma w szeregach naszego wojska tych znamiennych dla wszystkich armii kapitalistycznych sprzeczności, wyrażających się przede wszystkim w przepaści jaka odgradza tam masę żołnierską od dowódców. Nasze odrodzone ludowe wojsko obaliło tę sztuczną, klasową przegrodę. Mamy już dziś i kształcimy wszechstronnie nową kadrę ludowych dowódców, z których wielu rekrutuje się spośród żołnierzy. Jest to jeszcze jeden czynnik jedności moralno-politycznej szeregów ludowego wojska polskiego stanowiący o jego sile. Wyrosła już i umocniła się w naszym ludowym wojsku nowa kadra oficerów i podoficerów, pochodząca z mas pracujących. Dowodem tego są tacy oficerowie jak: Dienwebel, syn 1-hektarowego gospodarza z poznańskiego, który niedawno uzyskał stopień oficera, Jan Latusek, jeden z 8 synów chłopa małorolnego, którzy ukończyli szkołą oficerską z celującym wynikiem. Jakaż siła patriotyzmu, umiłowania ojczyzny bije z tych młodych chłopców ze wsi i miast, którzy w wojsku zdobywają wysokie uświadomienie polityczne, a często także zawód, w którym rozwijają swoje zdolności organizacyjne i nabywają nowych kwalifikacji.

Cały naród otacza miłością swe ludowe wojsko najściślej z nim związane, wychowane na najpiękniejszych postępowych tradycjach oręża polskiego, wzorujące się na przykładzie najpotężniejszej armii świata, niezwyciężonej Armii Radzieckiej.

Wraz z całym narodem kroczą żołnierze w szeregach Frontu Narodowego, są niezłomnymi bojownikami o piękne jutro Ludowej Ojczyzny.

Wracających w dniu dzisiejszym z obozów letnich żołnierzy obdarzą bydgoszczanie naręczami kwiatów. Zamanifestują gorące uczucia serdecznego przywiązania dla tych, którzy są kością z kości i krwią z krwi ludu polskiego.

*

Zacieśnieniu więzów przyjaźni, łączących Odrodzone Wojsko Polskie ze społeczeństwem jest poświęcony trwający obecnie II Tydzień Ligi Przyjaciół Żołnierza. W dniu dzisiejszym z okazji Tygodnia odbędzie się szereg imprez.

Uroczystości dzisiejsze rozpoczną się o godzinie 8 rano otwarciem zawodów strzeleckich, w których uczestniczą członkowie LPŻ. Zawodnicy zbiorą się już o godzinie 7 przed dworcem głównym, skąd wspólnie wyruszą do strzelnicy.

O godzinie 9.30 na Placu Wolności odbędzie się powitanie przeszło 50 motocyklistów z całego województwa, którzy złożą meldunki o wykonanych zobowiązaniach. Następnie motocykliści ci, członkowie sekcji motorowej LPŻ, wyruszą w dalszą podróż do Warszawy, gdzie odbędzie się zjazd plakietowy.

O godzinie 10 przed południem LPŻ zaprasza bydgoszczan na otwarcie wystawy sekcji łączności, która odbywa się w świetlicy Bydgoskiej Fabryki Narzędzi przy ul. Janka Krasickiego.

O godzinie 14 powracają żołnierze z obozów letnich. Wojsko przemaszeruje sprzed dworca głównego ul. Dworcową i Al. 1 Maja. Z dumą patrzyć będziemy na żołnierzy, którzy są obrońcami budownictwa pokojowego Polski Ludowej, chronią to, co robotnik, chłop i inteligent polski zbudowali.

O godzinie 15 odbędzie się uroczyste powitanie tychże jednostek wojskowych przez przedstawicieli społeczeństwa m. Bydgoszczy oraz wręczenie nagród przodownikom wyszkolenia politycznego i bojowego. Dla żołnierzy i społeczeństwa występować będą zespoły artystyczne a mianowicie: chór „Hasło", grupy świetlicowe TPD, PZWS i WRN. Potem odbędzie się zabawa ludowa. Podczas niej przewidziano sporo atrakcji. M. in. będziemy mogli strzelać z wiatrówek, nabywać książki, oglądać filmy.

Spodziewamy się, że całe społeczeństwo bydgoskie zamanifestuje swoją łączność z powracającymi do Bydgoszczy żołnierzami i weźmie gremialny udział we wszystkich imprezach niedzielnych.

Gdzie głosuje nasza ulica?

Obwód nr 128 — siedzibą komisji jest Zespół Rybacki PGR ul. Nakielska 78. W obwodzie tym głosują mieszkańcy ulic: Czerwonego Krzyża od nr 7 i od nr 8 do końca, Drobna, Jasnogórska, Wilcza, Lotników, Średzka, Kotowicza, Huzarska, K. Janickiego, Władysława IV, Jana z Brzozogłów, Św. Jerzego, Zakopiańska, Słupskich, M. Orłowity, St. Bydgosty, Gen. Kosińskiego, Gen. Madalińskiego.

Obwód nr 129 — siedzibą komisji jest Świetlica Osiedle Wł. Bełzy 110. W obwodzie tym głosują mieszkańcy ulic: Miasteczko od stacji Łęgnowo do Łęgnowa Miasteczko (Brama Turuńska), Osiedle 4 Łęgnowo.

Masz rower? Jedź z nami dzisiaj na wycieczkę po Bydgoszczy

Dziś o godz. 10.30 wszyscy bydgoscy kolarze — turyści wybierają się z nami na wycieczkę, którą organizujemy wespół z PTTK. Nie potrzeba ani plecaka, ani „wałówki"! Wystarczy zwykły rower i nieco zainteresowania Bydgoszczą, której pokazanie od strony nieznanej nawet starym bydgoszczanom, jest naszym celem.

Przypominamy, iż zbiórka odbędzie się na placyku przed gmachem redakcji, mieszczącym się przy ul. Armii Czerwonej 20.

Na wycieczkę zapraszamy wszystkich Czytelników oraz korespondentów IKP. Prosimy wszystkich członków Klubu Korespondentów oraz osoby pragnące zapisać się do klubu o zgłoszenie się o godz. 10.15 w dziale kroniki bydgoskiej.

Liga Przyjaciół Żołnierza wzmacnia obronność Ludowej Ojczyzny

„Liga Przyjaciół Żołnierza szkoląc swych członków w dziedzinie wiedzy wojskowej i wojskowo-technicznej, zacieśniając więź z Wojskiem Polskim przyczynia się do wzmacniania sił obronnych Ludowej Ojczyzny".

II Tydzień Ligi Przyjaciół Żołnierza organizacja bydgoska obchodzić będzie pod znakiem wzrastającej aktywności kół, dalszego umasowienia, a w szczególności wzrostu ilości kursów szkoleniowych, których celem jest podnoszenie świadomości LPŻ-owców w dziedzinie wiedzy wojskowej i wojskowo-technicznej.

W II Tygodniu LPŻ, podsumuje się wyniki pracy, aby 12 października — Dzień Wojska Polskiego, powitać pełnymi sukcesami, stwierdzeniem, że działalność Ligi przyczynia się rzeczywiście do stworzenia silnego zaplecza Ludowego Wojska Polskiego.

Organizacja bydgoska w okresie swej działalności realizowała pomyślnie zadania Ligi. Organizowane co miesiąc narady robocze mają na celu przede wszystkim popularyzację osiągnięć Wojska Polskiego, wyjaśnianie, że braterstwo broni Wojska Polskiego i Armii Radzieckiej stanowi gwarancję bezpieczeństwa i niepodległości naszej Ojczyzny, że szkolenie w Lidze jest poważnym wkładem w wykonanie Planu 6-letniego. Narady takie spełniają swoje zadania. Wzbudzają większe zainteresowanie działalnością Ligi w kołach, przyczyniają się do systematycznego wzrostu szeregów organizacji.

Czołowym zadaniem Ligi Przyjaciół Żołnierza jest szkolenie członków w dziedzinie wiedzy wojskowej i wojskowo-technicznej. Zadanie to szczególnie pomyślnie realizowane jest przez młodzież. Różnorodność sportów wojskowych jak strzelectwo, motocyklowy, radiowy, terenoznawstwo, daje członkom LPŻ dużo zadowolenia, a z drugiej strony przyczynia się do wzrostu obronności kraju. Zainteresowanie szkoleniem jest bardzo duże, ilość kursów szkoleniowych z okazji Tygodnia LPŻ stale i systematycznie wzrasta.

Organizacja bydgoska może poszczycić się pewnymi sukcesami, jak np. osiągnięcie najlepszych wyników w Wojewódzkich Zawodach Strzeleckich przez ob. Fornalika z Narodowego Banku Polskiego, zorganizowanie koncertów propagandowych, drogą wymiany kulturalno-oświatowej, występy zespołów świetlicowych w jednostkach wojskowych i odwrotnie.

Warunkiem pomyślnej realizacji zadań LPŻ jest współpraca z organizacjami społecznymi, a w szczególności z Ligą Lotniczą i Ligą Morską. Tak pojmuje pracę Koło LPŻ przy Woj. Zarządzie Przemysłu Terenowego. Dobrze pracują też koła przy Fabr. Karoserii, przy Centr. Biurze Rozrachunków Zagr. PKP, przy Dyrekcji Poczt i Telegrafów. Dobre wyniki szkoleniowe uzyskują koła przy Okręgowych Zakładach Młynarskich, Fabr. Sklejek, PZWME, Banku Rolnym itp.

Niewątpliwie w pracy organizacji popełnia się błędy, są niedociągnięcia. W porę jednak spostrzegane stają się czynnikiem mobilizującym do wzmożenia czujności, do pokonywania trudności i kierowania prac po właściwych torach.

Na VII Plenum KC PZPR Prezydent Bolesław Bierut powiedział:

„Troska o umocnienie naszej suwerenności gospodarczej i politycznej przed wszelkimi zakusami imperialistycznymi o nasze bezpieczeństwo i obronność, o nasz najwydatniejszy wkład do dzieła obrony pokoju nadal pozostaje naczelnym zadaniem naszej polityki".

Kierując się tymi wskazaniami w codziennej pracy, organizacja bydgoska LPŻ pracować będzie nad wykonaniem powierzonych sobie zadań.

Prezes Zarządu Grodzkiego LPŻ
CZ. FILIPIAK

Z życia Obrońców Pokoju

Dnia 5 bm. o godz. 18,30 w szkole przy ul. Saperów, odbędzie się zebranie Rejonowego Komitetu Obrońców Pokoju nr 1, który obejmuje ulice: Błotną, Krzemieniecką, Ludwikowo, Obozową, Okrężną, Piaski, Saperów, Starogrodzką, Szamarzewskiego.

*

Dnia 6 bm. o godz. 18 w szkole przy ul. Nowodworskiej, odbędzie się zebranie rejonu 57, który obejmuje ulice: Brzozową, E. Orzeszkowej, Jesionową, Konopnickiej.

„Criterium Asów" o godz. 15

Ze względu na masowy udział społeczeństwa w powitaniu wojska wyścigi żużlowe pn. „Criterium Asów" przełożone zostały na g. 15.

*

Sympatyków sportu motorowego i emocjonujących pojedynków na żużlu czeka duża atrakcja. W dniu dzisiejszym bowiem na torze żużlowym letniego stadionu ZS Gwardia odbędą się wielkie wyścigi motocyklowe na żużlu pn. „Criterium Asów". Tak jak w roku ubiegłym dzisiejsze wyścigi zgromadzą na starcie czołówkę najlepszych polskich jeźdźców.

Udział w zawodach wezmą m. in. wielokrotny reprezentant Polski, trener kadry narodowej — Józef Olejniczak, zdobywca tegorocznego Memoriału A. Smoczyka — Kuśmierek (obaj z Unii leszczyńskiej), wicemistrz Polski na żużlu Fijałkowski (Budowlani Warszawa), spodziewany jest również start byłego mistrza Polski — Szwendrowskiego z Ogniwa Łódź i Dziury z Górnika Rybnik.

Na torze zobaczymy również Krzesińskiego i Wielgosza ze Stali Ostrów Wlkp. Kamrowskiego z Budowlanych Warszawa, czterech bydgoskich gwardzistów: Bonina, Raniszewskiego, Kurka i Nazimka i innych. Ogółem rozegranych zostanie 13 biegów.

Początek zawodów punktualnie o godzinie 15.

CO? GDZIE? KIEDY?

KINA

NIEDZIELA

Pomorzanin: Maszeńka (10), Rzym miasto otwarte (12), Jego decyzja (14, 16, 18 i 20.15)
Polonia: Sumienie (11), Kurhan Małachowski (15, 17 i 19.15)
Orzeł: Śmiali ludzie (12) Mistrz Alesz (15, 17 i 19.30)
Wolność: Ostatnia noc (10), Bohaterowie pustyni (12), Wyspa skarbów (14, 16, 18 i 20)
Gryf: Wędrówki czarodzieja (11), Zakazane piosenki (14.30, 16.15 i 19)
Bałtyk: Ostatni Mohikanin (10 i 12), Pustelnia Parmeńska II część (15, 17 i 19)
Mir: Warszawa (17 i 19)
Rozmaitości: Program aktualności (godz. 16—23)
Fotoplastikon: Colorado (godz. 13—21).

PONIEDZIAŁEK

Pomorzanin: Jego decyzja (16, 18 i 20.15)
Polonia: Kurhan Małachowski (17 i 19.15).
Orzeł: Kwiat miłości (17 i 19.30)
Wolność: Alarm (16, 18 i 20)
Gryf: Nędznicy I część (15.30, 17.45 i 20)
Bałtyk: Pustelnia Parmeńska II część (17 i 19)
Mir: nieczynne

TEATR

ZIEMI POMORSKIEJ
Niedziela: Dożywocie (15.30 i 19)
Poniedziałek: Dożywocie (godz. 19)

CYRK

Cyrk nr 3 (plac za stadionem Gwardii) przedstawienia w niedzielę — godz. 15.30 i 19.30, w poniedziałek godz. 19.30.

WYSTAWY

Muzeum: Zbiory stałe (codziennie godz. 10—16 w środę godz. 12—19, w niedzielę godz. 10—14)
Pomorski Dom Sztuki: Doroczna wystawa plastyków Pomorza i Olsztyna (codziennie godz. 10—14 i 16—19, w święta — godz. 10—17).

DYŻURY

Dyżur nocny (od godz. 22 do 8): Apteka nr 12 ul. Grunwaldzka 37 (tel. 34-31) Apteka nr 16 ul. Dworcowa 42 (tel. 24-66).
Dyżur niedzielny: Apteka nr 101 Armii Czerwonej 14 (tel. 16-51) w godz. od 10—17 i apteka nr 16 Dworcowa 42 (tel. 24-66) w godz. od 8—22.
Pogotowie lekarzy dentystów. Dziś w godz. od 10 do 12 Jadwiga Rajkowska, ul. Bojowników PPR nr 10.

KONCERTY

Pom. Dom Sztuki: W poniedziałek koncert melodii filmowych i operetkowych (godz. 19.30).

RADIO

Niedziela, 5 października

11.52 Muzyka i komunikaty, 14.00 Opowiadanie Ryszarda Walickiego „Nasza kandydatka", 14.15 Kącik rolnika, 14.25 „Żądło mikrofonu", 14.40 Melodie do tańca, 16.20 Gra pianista Włodzimierz Sofronicki, 16.35 Opowiadanie T. Petrykowskiego pt. „Katalizator", 17.20 Koncert orkiestry rozgł. bydgoskiej, 22.30 Wiadomości sportowe w opr. red. M. Dachowskiego.

Poniedziałek, 6 października

13.55 Muzyka i komunikaty, 16.20 Bydgoski dziennik radiowy, 16.35 Muzyka rozrywkowa, 17.15 Śpiewa sekstet Z. Jarugi, 17.35 Koncert muzyki operowej, 18.05 Opowiadanie red. Stefana Rutkowskiego pt. „O dzielnej kobiecie", 18.15 Audycja dla dzieci pt. „Gadająca gazetka".

KOMUNIKATY

Dziś, 5 bm. o godz. 16.20 odbędzie się zbiórka koła śpiewaczego „Dzwon".

W poniedziałek 6 bm. o godz. 19 w sali ZS Stal ul. Floriana 6 odbędzie się zebranie ogólne Cechu Rzemiosł Włókienniczych w Bydgoszczy.

KRONIKA TEATRALNA

OSTATNIE PRZEDSTAWIENIA „DOŻYWOCIA"

Jak już informowaliśmy, dziś w niedzielę 5 bm. o godz. 15.30 i 19 oraz jutro w poniedziałek 6 bm. o godz. 19 odbędą się w Teatrze Ziemi Pomorskiej trzy przedstawienia komedii Aleksandra Fredry pt. „Dożywocie". Przy tej okazji przypominamy czytelnikom wykonawców czołowych ról: S. Wintera i L. Niemczyka.

We wtorek 7 bm. o godz. 19 uroczysta premiera sztuki Krzysztofa Gruszczyńskiego „Pociąg do Marsylii", wystawionej w ramach realizacji zobowiązań podjętych dla poparcia programu wyborczego Frontu Narodowego i uczczenia XIX Zjazdu WKP(b) przez zespół artystyczny i techniczny PTZP. „Pociąg do Marsylii" reżyseruje Jerzy Walden.

NIEDZIELA SPORTOWA

TOR ŻUŻLOWY LETNIEGO STADIONU ZS GWARDIA
Godz. 15 — Wyścigi motocyklowe na żużlu z udziałem 13 najlepszych polskich żużlowców pn. „II Criterium Asów".

SZAŁAS przy ul. BABIA WIEŚ
Godz. 10 — Mecz tenisa stołowego o mistrzostwo kl. wojewódzkiej Kolejarz Grudziądz — Budowlani Bydgoszcz.
Godz. 16 — Mecz tenisa stołowego o mistrzostwo kl. wojewódzkiej Kolejarz Grudziądz — Ogniwo Bydgoszcz.

STADION ZS SPÓJNIA UL. NAKIELSKA
Godz. 9.30 — Zamknięcie sezonu lekkoatletycznego.

Z życia Kraju Zwycięskiego Socjalizmu

LUDZIE RADZIECCY PRZEOBRAŻAJĄ PRZYRODĘ

Projekt dyrektyw XIX Zjazdu Partii w sprawie piątego planu 5-letniego rozwoju ZSRR w latach 1951-1955 wiele uwagi poświęca zagadnieniu osuszenia bagien na terytorium Związku Radzieckiego. Obszar osuszonych ziem w okresie nowej 5-latki zostanie zwiększony o 40—45 proc. Na ogromną skalę przeprowadzone będą prace na terenie Białoruskiej SRR, Ukraińskiej SRR (zwłaszcza w rejonach niziny Poleskiej), w Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR, Estońskiej SRR, w północno-zachodnich i centralnych rejonach RFSRR, na nizinie Barabińskiej i innych rejonach.

Terytorium niziny Poleskiej leży na terenie 14 obwodów Białoruskiej i Ukraińskiej SRR. Przez środek tej niziny przepływa rzeka Prypeć, do której wpada 20 większych oraz 80 mniejszych dopływów. W dorzeczu tych rzek rozpostarły się ogromne przestrzenie nieprzebytych bagien o łącznej powierzchni 5 milionów ha.

W niektórych obwodach, jak np. poleskim, pińskim i innych tereny bagniste zajmują przeszło 60 proc. całego obszaru obwodu. W niektórych rejonach zagospodarowano dotychczas nie więcej niż 20—25 proc. obszaru bagiennego. Nadmiar wilgoci powoduje niską urodzajność ziemi.

Rozwój rolnictwa radzieckiego postawił przed ludźmi radzieckimi zadanie zagospodarowania Polesia. Z wielkim entuzjazmem powitał naród ukraiński i białoruski projekt dyrektyw XIX Zjazdu Partii w sprawie piątego planu 5-letniego rozwoju ZSRR w latach 1951-1955, plan ten bowiem przewiduje m. in. osuszenie bagien Polesia i stawia to zagadnienie jako jedno z najważniejszych ogólno-państwowych zadań w zakresie przekształcenia przyrody. Ofensywa na bagna poleskie przeprowadzona zostanie w oparciu o jednolity plan- w oparciu o trwałą bazę naukową. Prace związane z osuszeniem bagien poleskich, będą niemal całkowicie zmechanizowane.

Osuszenie niziny Poleskiej realizowane będzie na drodze regulacji rzeki Prypeć i jej dopływów. Powstanie system wielkich rezerwuarów wodnych. Obszar zasiewów na terenie samego tylko Polesia białoruskiego wzrośnie kilkakrotnie. Produkcja zbóż wzrośnie 7-krotnie. W szerokim zakresie uprawiane będą na tych terenach kultury techniczne, przede wszystkim konopie i burak cukrowy. Produkcja tych 2 kultur wzrośnie 10-krotnie. Gwałtownie też wzrośnie produkcja wysokogatunkowych pasz, co wpłynie na 3-krotne zwiększenie pogłowia bydła, a tym samym da 8-krotne zwiększenie produkcji mleka i mięsa. Przeciętnie produkcja rolnictwa poleskiego, po osuszeniu i zagospodarowaniu błot, wzrośnie 6-8 razy.

Na Polesiu powstaną nowe przemysłowe zakłady przetwórcze. Zbudowane zostaną nowe cukrownie i fabryki płótna. W ogromnym zakresie rozwinie się przemysł mleczarski i mięsny. Stworzone zostaną szerokie możliwości dla intensywniejszego wydobycia torfu w celach opałowych oraz jako surowca dla przemysłu chemicznego.

W wyniku realizacji planów, związanych z osuszeniem bagien na nizinie Poleskiej, ten obszerny kraj nieprzebytych bagien, będących przyczyną niezwykle niskiego poziomu rolnictwa, przekształci się w nowe źródło bogactw narodu radzieckiego.

Uczeni ukraińscy i białoruscy włączyli się już do walki o osuszanie bagien poleskich. Wielu uczonych Akademii Nauk BSRR i USRR, wiele zakładów naukowych rozwiązuje już szereg zagadnień, związanych z zagospodarowaniem Polesia.

Prace archeologiczne w Kraju Zabajkalskim

Ekspedycja naukowo - badawcza Instytutu Historii Kultury Materialnej Akademii Nauk ZSRR natrafiła w Kraju Zabajkalskim na ślady starożytnych osiedli i mieszkań, w których znaleziono wiele przedmiotów pochodzących z epoki kamiennej i wieków późniejszych.

Na liczne ślady dawnych mieszkańców Zabajkalia natrafiono również w dolinie rzeki Szyłki. Wśród znalezionych przedmiotów niezwykle cenna jest wielka chińska waza gliniana, którą odkopano w jednym z grobów. Wazy takie wyrabiali Chińczycy w epoce brązowej. W rejonie miasta Srieteńska znaleziono miecz — dzieło chińskich mistrzów odlewniczych.

Po trudach pracy — odpoczynek

Po trudach pracy ludzie radzieccy spędzają wczasy w najpiękniejszych miejscowościach swej wielkiej ojczyzny. Na zdjęciu: Wybrzeże morskie w Jałcie.

Rośnie zdrowa, radosna młodzież

Władza radziecka otacza troskliwą opieką młodzież, gwarantując jej wszechstronny rozwój. Ćwiczenia gimnastyczne dają młodzieży zdrowie i radość.

Osiągnięcia przemysłu radzieckiego w dziedzinie szybkościowego skrawania metali

Laureat Nagrody Stalinowskiej inż. Michał Karpow pisze na łamach dziennika „Izwiestia" o najnowszych osiągnięciach przemysłu radzieckiego w dziedzinie szybkościowego skrawania metali.

Autor podkreśla, że projekt dyrektyw XIX Zjazdu WKP(b) w sprawie piątej pięciolatki przewiduje szybkie tempo rozwoju przemysłu budowy maszyn jako podstawy nowego, potężnego postępu technicznego we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej ZSRR. Produkcja przemysłu budowy maszyn wzrośnie blisko 2 razy. Autor podkreśla, że przy rozwiązaniu tego zadania szczególnie doniosłe znaczenie posiada dalszy rozwój masowego ruchu szybkościowego skrawania metali. O dalszym rozwoju szybkościowego skrawania — pisze Karpow — decydują przede wszystkim dwa czynniki: obrabiarki umożliwiające rozwijanie dużych szybkości oraz trwały instrument do skrawania. Obrabiarki, które odpowiadałyby zwiększonym wymaganiom zostały już wyprodukowane. Szybkość skrawania przekraczać będzie 1000 m na minutę, Jeżeli chodzi zaś o nowy instrument do skrawania to w tej dziedzinie prowadzone są zakrojone na szeroką skalę prace eksperymentalne.

Inżynier Karpow podkreśla, że uczeni radzieccy znaleźli nowy materiał, który jest znacznie tańszy od twardych stopów i całkowicie je zastępuje. Jest to niezwykle trwały, syntetyczny kamień nazwany kamieniem ceramicznym. Jest on najbardziej trwały ze wszystkich kamieni i jedynie diament jest od niego twardszy. Kamień ceramiczny ma przed sobą bogatą przyszłość. Może on być z powodzeniem stosowany przy skrawaniu stali, surówki i metali nieżelaznych. Znany tokarz radziecki — Paweł Bykow stosując noże ceramiczne osiągnął szybkość skrawania — 3,200 m na minutę.

Artyści radzieccy odradzają mozaikę

Datująca się z czasów starożytnych mozaika, została ostatnio w wielu krajach całkowicie zaniedbana. Układanie z maleńkich kawałeczków kamieni czy szkła obrazów artystycznych stało się zbyt mozolnym zajęciem dla artystów krajów zachodnich, których byt zależy od ilości wykonanych prac. Natomiast w kraju zwycięskiego socjalizmu, w Kraju Rad, możliwe jest odrodzenie i kontynuowanie tej sztuki.

Ostatnio odrodzeniem mozaiki jako sztuki dekoracyjnej zajął się popularny artysta radziecki Paweł Korin. Władza radziecka otoczyła jego pracę serdeczną opieką. Zorganizowano specjalną pracownię, gdzie zatrudnionych jest około 50 uczniów artysty, wykonujących pracę pod jego dyrektywami.

Pracownia Pawła Korina jest olbrzymia. Opracowuje się w niej obecnie 8 wielkich rozmiarów mozaikowych obrazów, które stanowić będą dekorację nowej stacji moskiewskiego metra — Komsomolskaja. Poszczególne obrazy, przedstawiające sceny z historii Rosji i Związku Radzieckiego, posiadać będą wymiary 6 × 8 m.

Głównym walorem obrazów mozaikowych Korina jest poza ich wysoce patriotyczną treścią wielkie bogactwo kolorytu, ich wysoki realizm i doskonała charakterystyka postaci, tak trudna do osiągnięcia w sztuce mozaikowej.

Artyści radzieccy nie tylko dokonali odrodzenia mozaiki, ale potrafili sztukę tę udoskonalić i przystosować do potrzeb szerokich mas społeczeństwa. Wysoka technika, ogromne poczucie artyzmu i wysoce patriotyczna treść obrazów mozaikowych, są prawdziwą zdobyczą artystów.

Wykonanie mozaikowych obrazów to żmudna, lecz ciekawa praca. W pracowni artysty Korina wre praca. Artysta stworzył dokładne, ze wszystkimi szczegółami opracowane projekty. Obecnie artysta nie tylko bierze udział w realizacji swoich projektów, ale równocześnie szkoli młodych adeptów sztuki mozaikowej, wyjaśniając im wszystkie jej zawiłości, ucząc cierpliwości w dokładnym wykonywaniu projektów.

Pracownia artysty Korina w Moskwie, to nie fabryka wyrobów mozaikowych, jaką w XIX wieku założył w Murano Włoch Salviatti. To pracownia prawdziwie artystyczna, gdzie pracuje się nad sztuką dla ludu. Postacie na obrazach Korina tchną męstwem i odwagą, są typami prawdziwie ludowymi. Artyści pracujący w tej pracowni z zapałem opracowują sceny z bohaterskiej przeszłości narodu rosyjskiego, jako wzór dla ludzi radzieckich w ich pracy dla ojczyzny. Nikt nie żałuje tutaj wysiłku, by obrazy wypadły jak najlepiej, by jak najlepiej służyły ludom radzieckim. Odrodziła się w ZSRR monumentalna sztuką mozaikowa, by ozdabiać monumentalne budowle kraju zwycięskiego socjalizmu. (ipc)

Stacje moskiewskiego „Metro", najpiękniejszej kolei podziemnej na świecie, charakteryzuje wspaniały przystrój architektoniczny. Zdjęcie przedstawia złocone reliefy ze stacji „Ogród Botaniczny".

Radzieckie spółdzielnie spożywców jednoczą 33 miliony członków

W związku z obchodem Międzynarodowego Dnia Spółdzielczości przewodniczący zarządu Związku Radzieckich Spółdzielni Spożywców „Centrosojuza" I. Chochłow w wywiadzie udzielonym przedstawicielowi TASS stwierdził, że Związek Spółdzielni Spożywców Związku Radzieckiego jest największą organizacją Międzynarodowej Federacji Spółdzielni. Radzieckie Spółdzielnie Spożywców jednoczą w swych szeregach około 33 milionów pracujących — udziałowców. XXX Międzynarodowy Dzień Spółdzielczości — stwierdził Chochłow — spółdzielcy radzieccy obchodzili w warunkach omawiania dokumentów XIX Zjazdu Partii w sprawie piątego 5-letniego planu rozwoju ZSRR. Dyskusja nad tymi dokumentami odbywała się pod znakiem dalszego wzrostu potęgi i rozwoju ekonomiki ojczyzny socjalistycznej.

Dzięki stałej trosce partii bolszewickiej i rządu radzieckiego, spółdzielczość radziecka osiągnęła w roku 1951 nowe poważne sukcesy. Obroty towarowe radzieckich spółdzielni spożywców wzrosły w r. ub. o 16 proc. w porównaniu z rokiem 1950, w roku bieżącym obroty będą jeszcze wyższe.

W roku 1951 sprzedano ludności znacznie więcej towarów niż w 1950 r. Poważnie wzrosła sprzedaż tkanin jedwabnych, mebli, rowerów, zegarków, aparatów radiowych, patefonów, maszyn do szycia, motocykli oraz artykułów sportowych. Wzrosła również sprzedaż artykułów żywnościowych — cukru, wyrobów cukierniczych, herbaty itp.

Rozmach budownictwa kołchozowego powoduje wielki popyt na materiały budowlane. W 1951 r. sprzedano kołchozom 5 razy więcej materiałów budowlanych niż w 1940 r.

Wraz ze wzrostem obrotów towarowych rozwija się sieć sklepów radzieckich spółdzielni spożywców. W roku ubiegłym zbudowano 4.639 sklepów spółdzielczych, 1.349 magazynów, otwarto 2.500 stołówek i bufetów. Ożywioną działalność przejawiły spółdzielnie spożywców w dziedzinie skupu kartofli, jarzyn, jaj, ziół oraz kultur przemysłowych

W Międzynarodowej Federacji Spółdzielni przedstawiciele radzieccy walczą o ścisłe wykonanie regulaminu Federacji, o usunięcie dyskryminacji w stosunku do poszczególnych postępowych organizacji spółdzielczych, o utrwalenie jedności międzynarodowego ruchu spółdzielczego, o aktywny udział Federacji w walce o pokój i rozwój stosunków handlowych między krajami.

Sukcesy indywidualnego budownictwa

W miastach Związku Radzieckiego masy pracujące budują indywidualne domy mieszkalne przy pomocy kredytów państwowych. Zastępca dyrektora Centralnego Zarządu Banku Komunalnego ZSRR Tarasow w wywiadzie udzielonym korespondentowi TASS oświadczył, że w latach 1946—1950 indywidualni kandydaci na budowę domów mieszkalnych otrzymali ogółem 6 miliardów rubli kredytu. Robotnicy i pracownicy otrzymali również na bezterminowe użytkowanie działki ziemi, pomoc w materiałach budowlanych oraz pomoc w postaci konsultacji technicznej. W powojennym planie pięcioletnim przewidziano budowę indywidualnych domów o ogólnej powierzchni — 12.000.000 m².

Wiele domów indywidualnych wybudowali przy pomocy kredytów państwowych robotnicy, inżynierowie oraz technicy zakładów metalurgicznych, transportu kolejowego, przedsiębiorstw przemysłu węglowego i innych.

Masy pracujące budują 3—4 izbowe domy o pięknej oprawie architektonicznej.

Trasa młodości

W obwodzie stalingradzkim powstaje sześć pasów leśnych, zakładanych według stalinowskiego planu przeobrażenia przyrody. Pasy leśne oraz powstające sztuczne morza będą stanowiły niezawodną osłonę przed burzami piaskowymi i posuchami. Ośrodki leśno-ochronne oraz leśne gospodarstwa obwodowe zasadzają również tysiące hektarów gajów. Prócz tego kołchozy i sowchozy obwodu stalingradzkiego sadzą pasy leśne na granicach swych pól, przeprowadzają zalesianie wąwozów i rozpadlin, ujarzmiają piaski.

Budowę jednego z państwowych pasów leśnych — Kamyszyn—Stalingrad już zakończono. Potrójny ten pas ciągnie się wzdłuż bezleśnego prawego brzegu Wołgi na przestrzeni 250 km.

Komsomolcy stalingradzcy nazwali ten pas „trasą młodości". Dziesiątki tysięcy dziewcząt i chłopców Stalingradu, Kamyszyna i innych osiedli pielęgnuje wyrosłe sadzonki. Młodzi specjaliści — absolwenci Wyższej Szkoły Rolniczo-Leśno-Melioracyjnej kierują pracami przy sadzeniu drzew. W oparciu o naukę miczurinowską stosują oni nowe metody sadzenia lasu na terenach suchych stepów. Prawie wszystkie prace przy sadzeniu lasu zostały zmechanizowane. Pozwoliło to na zakończenie zakładania pasa leśno-ochronnego, Kamyszyn — Stalingrad w ciągu trzech i pół lat zamiast 15 jak przewidywał plan.

Przodujące kołchozy Ukrainy, Północnego Kaukazu, Powołża oraz centralnych obwodów czarnoziemnych o wiele lat wcześniej niż przewidywał plan, kończą prace przy zakładaniu pasów ochronnych. Plan wypełniły już kołchozy kotowskiego rejonu, obwodu odeskiego i kurganińskiego rejonu Kraju Krasnodarskiego.

W rejonie budienowskim obwodu woroneżskiego w ciągu trzech lat zasadzono ponad tysiąc hektarów pasów leśnych. Trzyletnie sadzonki szybkorosnących gatunków wyrosły już na stepie i zaczynają dodatnio wpływać na zasiewy. Młode brzózki dosięgły wysokości trzech metrów.

Wielkie prace dla stworzenia stref zieleni przeprowadzono wokół Kijowa, Charkowa, Stalina, Woroszyłowgradu, Dniepropetrowska, Odessy, Chersonia, Nikołajewa i Kirowogradu.

Wiosną br. wokół tych miast wysadzono ponad 10 milionów drzew i krzewów na obszarze ponad 2 tysiące hektarów.